

"ČEŠKI NEMCI BODO KMALU PRIKLJUČENI NEMČIJI!"

HENLEIN BO ODREDIL GLASOVANJE, ČE NAJ SUDETSKI NEMCI PREKINEJO ZVEZE

Po mnenju nemških vladnih krogov bo treba Francijo prepričati, da ni dolžna z orožjem pomagati Čehoslovaki. — Splošno glasovanje sudetskih Nemcev se bo najbrž vršilo meseca maja. — "Spojitev z Nemčijo je naša iskrena želja." — V petek bo ministrski predsednik Hodža po radio pojasnil položaj.

BERLIN, Nemčija, 27. aprila. — Neki nemški uradnik Hitlerjevega kabineta je rekel danes zastopniku "Associated Press", da je priključenje sudetskih Nemcev Nemčiji neizogibno. Gre le za to, kako bi se vse završila brez prelivanja krvi.

— Zaenkrat je edina ovira Francija, — je dejal, — in Francijo je treba prepričati, da ni dolžna pomagati Čehoslovaki z orožjem. Francija mora poznati, da imajo ljudje istega jezika in iste krvi pravico živeti v skupni državi. Kakorhitro bodo Čehi spoznali, da jima Francija in Anglija ne bosta pomagali, se bodo vdali v svojo usodo.

BERLIN, Nemčija, 27. aprila. — Nazijski krogi v Berlinu pravijo, da bo v začetku junija vodja sudetskih Nemcev Konrad Henlein stavil zahtevo, da je sudetkim Nemcem dovoljeno potom plebišča odločiti o tem, ako hočejo ostati pod vladjo Čehoslovake, ali pa se hočejo pridružiti Nemčiji. To zahtevo bo Henlein stavil, ko bodo končane občinske volitve, ki se prično v Pragi 22. maja, po deželi pa 29. maja.

Iz nazijskih krogov tudi prihaja vest, da je samo fuderer Hitler zadržal Henleina, da v svojem govoru v nedeljo na zborovanju sudetskih Nemcev ni izjavil, da se njegova stranka podvrže vodstvu fudererja.

Taka izjava bi bila zelo neprijetna, ker bi pomenilo, da se hoče Hitler vmešavati v notranje zadeve druge države, ako bi prevzel tako vodstvo.

Zato se je moral Henlein zadovoljiti s tem, da je poslal Hitlerju pozdrav, medtem ko čehoslovakiškemu predsedniku dr. Benešu ni poslal pozdrava.

Da je resnična želja sudetskih Nemcev, da je njihovo ozemlje priključeno Nemčiji, so mnogi delegati na zborovanju v Karlovih Varih osebno potrdili.

"V poskusu, da dosežemo sporazum s češkimi oblastmi, si bomo izbrali manjše zlo v deželi," je rekel nek delegat.

"Spojitev z Nemčijo je naša iskrena želja. Vemo pa, da bi to pomenilo vojno. In nikdo ne more vedeti, kak obseg bi zavzela taka vojna. Zato želimo, zavedajoč se svoje dolžnosti do civilizacije, da ne bomo vzrok groznih strahot in nepopravljivega razaranja."

"Zato smo pripravljeni svoje najvišje želje podrediti svetovnemu miru. Naša žrtev pa zahteva enako žrtev od Čehov. Henlein je trikrat ponudil roko v spravo. Nikdar pa ni bila prijeta."

V Pragi je politični odbor češkega kabineta odločil, da Henleinov program, ki zahteva avtonomijo za sudetske Nemce in premembo vnanje politike ter preklic pogodb s sovražniki Nemčije, ni nikaka podlaga za kaka pogajanja.

Ministrski predsednik Milan Hodža je bil pooblaščen, da narodu po radiju pojasni celi položaj — kar se bo zgodilo v petek — in da izrazi pripravljenost vlade pogajati se s prizadetimi strankami za rešitev narodnega vprašanja na podlagi medsebojnega razumevanja.

Ford pri predsedniku Rooseveltu

ITALIJA IN JAPONSKA — NAPADALKI

Namestnik držav. tajnika je odgovoril na Scottovo resolucijo. — Scott z odgovorom ni zadovoljen.

WASHINGTON, D. C., 27. aprila. — Poslušajoči državni tajnik Sumner Welles je odgovoril na Scottovo resolucijo, ki je prosila državni departament natančno pojasniti o kršitvi pogodb ter je sporočil odhodu za vnanje zadeve poslanke zbornice, da Združene države smatrajo Italijo in Japonsko, da se niste držali svojih obveznosti, katere ste sprejeli po Kellogg-Briandovi pogodbi.

Wellesovo pismo je odboru prebral njegov predsednik poslanec Sam McReynolds.

Welles pravi v svojem pismu, da je vlada Združenih držav leta 1935 opozorila Italijo in Japonsko na njune obveznosti, ter je obložila Italijo, da je kršila pogodbo, ker je vpadla v Abesinijo.

Ravno tako je državni tajnik Cordell Hull leta 1937 obvestil Japonsko, da so bile Združene države prisiljene do zaključka, da je Japonska prelomila pogodbo, ker je vpadla na Kitajsko.

Poslanec Byron N. Scott je bil razočaran nad Wellesovim pismom in je rekel, da je njegov odgovor pristanski. Rekel je, da njegov odgovor ni zadovoljiv, ker v svojem pismu omenja samo dve noti, ki ste bili poslani kaki državi in je bilo splošno znano, da ste bili poslani.

"To je samo delni odgovor," je rekel Scott. "Ne imenuje vseh držav, ki sedaj kršijo Kellogg-Briandovo pogodbo. Ne omenja Nemčije v avstrijskem položaju, ali Italije in Nemčije v zvezi s položajem na Španskem in ne daje določenih pojasnil, katere sem želel."

EKSPLOZIJA V PREMGOV- NIKU

POTTSVILLE, Pa., 27. apr. — V manj kot enen tednu se je pripetila že druga rovska katastrofa, ki je zahtevala sedem človeških življenj. V rovu St. Clair Coal Company so eksplozirali plini. Sedem premogarjev je bilo usmrčenih, deset pa težko poškodovanih. 45 letni Vasilij Holsvak, ki je bil ubit, zapušča trinajst otrok.

NAJVIŠJI DIMNIK

MARION, Ohio, 25. apr. — Pri tukajšnji elektrarni so postavili dimnik, ki je baje najvišji vzhodno od reke Mississippi. Visok je 409 čevljev.

POLOŽAJ NA ŠPANSKEM

Na frontah vlada primirje. — Gen. Franco zbira močno zračno armado.

HENDAYE, Francija, 27. aprila. — General Franco je izdal ukaz, da se mora celo njegovo zračno brodogojstvo zbrati na Majorki, da pomaga generalu Miguelu Arandi, čegar armada je zadela ob močan odpor pri Albocacerju in Aleala de Chivert. S tem bo zračno sila, ki pomaga generalu Arandi, petrojena.

Vladni viri naznanjajo, da je katalonska fronta ob Tortosi ob reki Ebro pa do Pirenejev na severu popolnoma mirna. General Franco je baje v bojih v dolini Arana izgubil toliko vojaštva, da nima dovolj rezerv, da bi mogel prodirati proti Barceloni.

Vladne obrambne postojanke od Trempa, Balaguera in Lerida doli do brega reke Ebro imajo močnejšo naravno obrambo kot pa so utrdbi okoli Madrida.

BARCELONA, Španija, 27. aprila. — Pretekla dva tedna je vojaško sodišče obsodilo na smrt 28 oseb. Štirje izdajalci, med njimi ena ženska, so bili ustreljeni na povelje vojaškega sodišča.

HENDAYE, Francija, 27. aprila. — "Izgubljena divizija", o kateri je bilo domnevano, da so jo fašisti popolnoma uničili, je nenadoma pričela prihajati z vrha sneženih gor ter je od zadaj napadla fašistično armado, ki prodira proti vzhodu ob francosko-španski meji.

To je 43. divizija, čije napadov armada generala Emilio Solchaga ni mogla odbiti. General Franco je takoj poklical veliko zračno armado, da uniči divizijo, ki je povzročila velike izgube fašistični armadi. Poleg tega pa je bila poslana proti tej diviziji rezervna divizija, da sovražnika uniči, ali pa ga požene čez mejo v Francijo.

GOZDNI POŽAR V BLIŽINI LAKEHURSTA

LAKEHURST, N. Y., 27. aprila. — V bližini je izbruhnil požar, ki je uničil 600 akrov smrekovega gozda. Mesto Buckingham so morali zapustiti vsi prebivalci, ker je pretila nevarnost, da ga bo ogenj uničil. 200 prostovoljcem se je po večurnem prizadevanju posrečilo omejiti ogenj.

CODREANOVEGA OČETA SO ZAPRLI

BUKAREŠTA, Rumunska, 27. aprila. — Danes so tukaj zaprli očeta znanega načelnika "Želzne garde", Cornelia Codreana. Možak šteje že 84 let.

PONESREČENI BOLJŠEVIŠKI ZRAKOPLOVCI

Eskimi so videli v avgustu pasti aeroplan v morje. — Samo v času se motijo en teden.

WASHINGTON, D. C., 27. aprila. — Možnost, da je bila najdena sled za pogrešanemu ruskim šestimi letalci, ki so pod vodstvom Sigismunda Levanevskega z aeroplanom preleteli severni tečaj 12. avgusta 1937, je vojennu departamentu sporočil sergeant Stanley Morgan, poveljnik signalne postaje v Point Barrow, Alaska.

Po njegovem poročilu je aeroplan izginil v valovih blizu Thetis otoka, okoli 150 milj. jugovzhodno od Point Barrow. Ameriška vlada bo takoj, ko se bo staljal led, odredila, da je pokrajina natančno preiskana. Vojni departament je o tem tudi obvestil rusko poslanstvo.

Morgan dobro pozna celo pokrajino in je že pogosto marsikaj pomagal. Morgan je tudi našel aeroplan in trupli Willieja Posta in Will Rogersa.

Poročilo o ponesrečenem aeroplanu je dobil od Eskimov, ko se je pred dvema tednoma odpravil proti jugovzhodu o Point Barrow, ko je šel po sveže meso.

Eskimi so mu pripovedovali, da so 19. ali 20. avgusta videli aeroplan, ki je padel v morje v bližini Thetis otoka ter je izginil pod valovi, ki so bili pokriti z oljem.

Ko sta dva ruska aeroplana srečno preletela severni tečaj in dospela v Združene države, je 12. avgusta s petimi tovariši odletel iz Moskve v namen, da poleti v Fairbanks, ki je oddaljen od Moskve 4000 milj. Za ta polet bi rabil Levanevskijev aeroplan 30 ur, imel pa je dovolj bencina za 40 ur. Aeroplan ni nikdar došel v Fairbanks.

Zadnje Levanevskijevo poročilo je prišlo, ko je aeroplan preletel severni tečaj in je naznanilo, da je en motor poškodovan.

Več mesecev so ameriški letalci iskali ponesrečene ruske letalce in sir Hubert Wilkins je pri svojem iskanju preletel 21 tisoč milj, pa brez vsakega uspeha.

Čas, ki ga navajajo Eskimi, da so videli aeroplan pasti v morje, se ne vjema s časom, ko bi se to moglo zgoditi. Toda najbrže so se v času zmotili in so njihovi podatki resnični. Mogoče pa je tudi Levanevski moral pristati na kaki ledeni plošči, da je popravil motor, potem pa zopet odletel, in popravilo ga je tudi mogoče zakasnilo nekaj dni.

DRAGOCEN ROKOPIS

Newyorški starinoslovec dr. A. S. Rosenbach je kupil dragocen francoski rokopis iz srednjega veka. Zanj je plačal \$18,000.

NOBEN NI HOTEL POVEDATI, O ČEM STA GOVORILA

WASHINGTON, D. C., 27. aprila. — Henry Ford, kateri je zadnja leta dosledno kritiziral politiko predsednika Roosevelta, se je danes sestal s predsednikom v Beli hiši in se z njim dve uri pogovarjal. Bil je baje povsem prijateljski pogovor, podrobnosti pogovora pa ni bilo mogoče izvedeti.

KITAJSKA ČRTA JE BILA PREBITA

Kitajci so prebito črto takoj zamašili. — Prememba v japonskem mornar. poveljstvu.

SANGHAI, Kitajska, 27. aprila. — Japonska armada, ki si s severa prebija pot proti važnemu železniškemu križišču pri Sučovu, je prebila kitajsko črto pri Hsijaovangu, jugovzhodno od Jihšijena, toda Kitajci so z naglim protinapadom takoj zamašili vrzel.

Navzlic hudemu japonskemu pritisku in navzlic vročim bojem v južnem Santungu je bojna črta neizpremenjena, razen pri Hsijaovangu. Ako bodo mogli Japonci pri tem mestu prodirati dalje, tedaj bodo mogli obkoliti Kitajce, ki branijo Tajerjwang, ki se nahaja okoli 45 milj. severovzhodno od Sučova, kjer se križata Tiencin-Pukov in Lunghaj železnici.

Japonci so pričeli z napadi tudi južno od Sučova ob Tiencin-Pukov železnici, toda do sedaj še niso imeli nikakega uspeha.

Kitajska poročila, ki prihajajo v Hankov, naznanjajo, da so dobili Japonci pri Pengpu velika ojačenja ter da so zopet prekorčili reko Hvaj v namenu, da od tega kraja dosepejo do Sučova in presekaejo Lunghaj železnico.

Neko poročilo iz Hankova pravi, da so Kitajci s protinapadi vstavili Japonce v južnem Santungu; isto poročilo pa priznava, da Japonci z artilerijo obstreljujejo kitajske postojanke južno od Velikega kanala.

Japonci zatrjujejo, da se Kitajci selijo iz Sučova in njegove okolice. Japonski letalci poročajo, da so ceste polne kitajskih kmetov, ki beže proti jugu in zapadu, boječ se, da bodo Japonci naglo dospeli do Sučova.

Ob istem času pa so se izvršile velike izpremembe v mornariškem poveljstvu v kitajskih vodah. Prestavljeni so bili admiral Kijoši Hasegava, ki je objavil več izjav ob času, ko je bila potopljena ameriška topničarka Tanay, in admiral Denšiči Ohkoči, poveljnik izkrcava-

Ford je z Rooseveltom obedoval, po obedu sta pa odšla v študijsko sobo, kjer sta ostala še eno uro.

Nato se je odpeljal Ford na postajo, kjer je sedel v vlak, ki ga je odpeljal v New York. Pred Belo hišo so Forda obkledili časniki poročevalci in hoteli od njega izvedeti, o čem sta se s predsednikom pogovarjala. Ford je pa molčal ko grob. Pa tudi predsednikovi tajniki so bili zaviti v globok molk. Šele pozneje, v železniškem vagonu je rekel Ford: — Pogovarjala sva se, kaj se dogaja v deželi in kaj bo treba storiti.

Takoj ko se je Ford poslovil, je pozval Roosevelt k sebi generalnega pravdnika Cumminsa. Pri obedu v Beli hiši so bili poleg Forda tudi njegov sin Edsel, Fordov radio-napovedovalec W. J. Cameron, brat Rooseveltove žene in Marriner Eccles, predsednik zvezne rezervne oblasti.

VISOKI DAVKI V ANGLIJI

LONDON, Anglija, 27. apr. — Milijoni Angležev, ki so znani, da prednjačijo v plačevanju davkov, so sinoči izvedeli, da bodo morali plačati dodatni dohodninski davek, ki bo znašal \$1.37 za vsakih \$5.00, ali 27 odstotkov celih dohodkov. S tem davkom hoče angleška vlada pokriti stroške za največjo oborožitev v zgodovini Anglije. Finančni minister sir John Simon je v poslanski zbornici predložil proračun za 5 milijard dolarjev, da pokrije priranjkljaj \$150,000,000, katerega so povzročile velikanke priprave za vojno. Sir Simon je tudi naznanil da bo povišan davek na bencin, petrolej in čaj ter je celo posvaril, da bo prihodnje leto vlada mogoče prisiljena seči še globlje v žepke advokatalecev, ker Anglija še nima dovolj denarja za oborožilni program.

nja vojaštva na Kitajskem. Njihovi nasledniki še niso bili imenovani.

Kitajci poučujejo v Hankovu 700 japonskih ujetnikov, da je politika njihovih vojaških voditeljev napačna in da bo vsled tega prepada. Pozneje jih bodo izpustili, da sami poučujejo japonski narod, da vodi militaristična politika v gotovo pogubo.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakot, President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.50
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

PRVI MAJ

Zgodovina prvega maja je zgodovina modernega delavskega gibanja. Zgodovina prvega maja kaže črto napredka, ki se pomika navzgor.

Za nekakega predhodnika prvega maja je treba smatrati sklep kongresa mednarodne delavske družbe, prve internacionale, ki je bil sprejet leta 1866 v Ženevi.

Ta sklep se glasi: "Skrcenje delovnika smatramo za pogoj, brez katerega so vsa stremeljenja po izboljšanju brezuspešna. To je potrebno, da se delavskemu razredu zopet vrne energijo in zdravje. Poleg tega je treba dati delavcem možnost duševnega razvoja ter socialnega in političnega delovanja. Vsled tega predlagamo, naj znaša delovnik osem ur."

V Združenih državah je bilo gibanje za osemurni delovnik močnejše kakor v Evropi.

Leta 1884 je sklenila "Federation of Organized Trades of the United States and Canada" začeti boj za osemurni delovnik.

Organizirano delavstvo je leto kasneje podprlo to zahtevo ter je prišla pozneje v Chicagu na dnevni red.

Tam je bilo sklenjeno smatrati boj za osemurni delovnik za poglavitno delavsko zahtevo ter določiti dan 1. maja 1886 za doseg tega cilja.

Parola je bila z navdušenjem sprejeta.

Dne 1. maja je zahtevalo samo v Chicagu nad 300,000 delavcev osemurni delovnik. Na ta direkten način si je priborilo v Chicagu kakih 150,000 delavcev krajši delovnik, nad 60,000 v New Yorku in nad 200,000 po drugih industrijskih mestih dežele.

Ker so se nekatere družbe v Chicagu protivile tej delavski zahtevi, so izbruhnili resni štrajki.

Vršile so se krvave demonstracije, v katerih je bilo več delavskih voditeljev usmrčenih.

Tri leta kasneje so delavci oficijelno proglasili dan 1. maja za svoj praznik.

Amerika ima še drugi delavski praznik, namreč Labor Day. Leta 1894 je predsednik Grover Cleveland podpisal predlogo, ki je bila sprejeta v obeh zbornicah kongresa ter določila, naj bo prvi ponedeljek meseca septembra delavski praznik.

Tega praznika se drže večidel kapitalisti, dočim praznuje zavedno delavstvo dan prvega maja.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Če bi jaz ozdravljaval krizo.

Sedanji kongres ima zopet pred sabo predlog predsednikov, da se dovoli kake štiri milijarde za ozdravljenje krize. Koliko bo kongres dovolil tega ne vem, vem pa, da bo gotovo nekaj.

Listi strašijo, kaj bo, če bomo vedno lezi v dolg. Mene to ne skrbi. Dokler zemlja rodi več ko preveč, dokler ostanejo drugi pogoji za človeka, kakor so bili od nekdaj, bo ljudje živeli na en ali drug način. Dolg je sploh materialno vprašanje, zakaj dolg ali premoženje, dobiček ali izguba je nekaj takega, kar ne moremo jesti, ne piti, ne dihati, ne greti se in ne oblačiti se. Če se nekeje en kup materiala manjša, se mora drugje večati, ker to je naravni zakon.

Vendar si pa ne morem kaj, da bi se ne čutil, na kak način rešujemo danes pri nas krizo. Če je država podobna veliki domačiji, katera nosi od leta do leta izgubo, bi človek mislil, da bodo pametni možje vprašali in preiskali, zakaj je večna izguba? Ohranjevati domačijo s tem, da si človek večno izposojuje in zalaga, se pravi pripravljati razpad.

Devet let guncamo sem in tje in danes smo primeroma tam, koder smo začeli. In vendar se človeku zdi, da ni nobena opornika napraviti nekak red državi, koder je vsega dovolj.

Največje in najvažnejše vprašanje je delo in zaposlitev. Dokler živi človek od tega, kar nosi delo, se ne moremo ogniti tega vprašanja.

Imamo vse sorte skupine, ki imajo navadno po tri črke in pomenjajo vse mogoče stvari. Zakaj pri nas napravimo vselej tako, kakor je bilo nerodno. In v vse te skupine pridejo samo ljudje, ki so izgubili vse do zadnjega centa in do zadnje srajce. Koliko je takih v Ameriki? Govore o desetih milijonih ali tako — bolj resnično bodo številke mojega starega Clevelanda, od koder poročajo, da je skoro tretjina ljudi na štedišu. To bi bilo okroglo štirideset milijonov ljudi.

Koliko je pa takih, ki nimajo nobenega dela in žive nekako s pomočjo svojih bližnjih sorodnikov? Nekaj statistike v tem oziru ni dala naš New York. Nedavno so nekaj šteli in dobili naravnost porazen rezultat. Samo mesto New York ima namreč štiristo tisoč mladih ljudi med osemnajstim in štirindvajsetim letom, ki so brez dela. Če računam zdaj, da do svojega osemnajstega leta človek sploh ne dela, če računam nadalje, da človek nad štirideset letom sploh ne dobi dela, potem bi rekel, da je vseh nezaposlenih skoro do sto milijonov.

In kako rešujemo to vprašanje? S samimi milijardami, misleč: če se bo dovolj denarja spravilo v promet, ni vrag, da bi se nekeje ne pokazalo. To se pravi: če ne dobimo že prosperitete, se bodo vrnili vsaj deloma normalni časi.

Čim bolj premišljam te načrte, toliko bolj se mi vriva misel, da je vse to delo podobno tistemu človeku, ki je s svedrom vola drl.

Kadar ima človek kako vprašanje pred sabo, je treba najpoprej napraviti načrt, kako ga bo reševal, da se res nekaj doseže. Če prideš na prazno farmo, poskrbiš najpoprej zase, potem za živali. Ko je to v redu, se poprimeš dela.

Ako gradiš hišo, moraš čisto vedeti, da pride najpoprej temelj, potem šele zid in notranja oprava.

Ker je delo danes tisto, ki da človeku sredstva za življenje,

nje, bi bil moj prvi korak ta, da bi rekel:

"Vsi, ki ste brez dela, se oglasite."

Na svetu je vedno dovolj dela za vse — ampak ne v sedanjem kapitalističnem sistemu, ki dela zastran dobička. Koder ga ni, tistega dela se ne poprimejo.

Vsak, ki je zdrav in zmožen, bi dobil neke vrste delo, za kakršnega je pač najbolj sposoben. In z delom bi določil plačo. Kakšno? Tako, da človek lahko živi, se izobražuje, in mora poleg splošnih človeških potrebščin tudi ostati dovolj, da se lahko zabava. Razvedrilo in luksuz za bogate in privilegirane, ampak tako nekaj potrebnega in važnega kakor vsakdanja hrana.

Kakšno plačo bi odločil? Jaz bi vzem povprečne letne dohodka v naših državah in preračunal, koliko pride na vsakega človeka. Mislim, da bi lahko dobil po dva tisoč na leto za vse, ki žive danes.

Jaz čisto dobro vem, da bi bilo vpitja in pisarenja, kakor bi bil konec sveta, ampak to bi me ne motilo. Vem že vnaprej, kdo bi vpit in zakaj. To so tisti privilegirani sloji in korporacije, ki imajo po čudnih oligarhičnih — demokratičnih načelih čudno pravico, da smejo za svoj ljubi profit izkoristiti vse: naravo in človeka. Smejal bi se njihovem vpitju in rekel:

"Storite tudi vi tako."

Imeli bi priliko najeti vse ljudi, kolikor jih je in jih seveda tudi plačati — ne, kakor so plačevali v preteklosti, ko je bil edini ideal sveti profit, ampak plačati, kakor je pravično in pošteno.

Do zdaj se je zmetalo mnogo milijard — najpoprej za industrijo in v elekcapital. Mislili so naivni ljudje, če se te podpre, bodo ti zopet podprli druge. Jaz ne vem sicer, kakšna demokracija je to, da se človeku izkuša pomagati po ovinkih, to se pravi: vlada daje tistim, ki so veliki, ti zopet manjšim in ti manjši šele — ljudem. katerim je pomoč namenjena. Veliki so res pomagali sebi, nekaj malega manjšim — navaden človek pa je ostal revež. Od vsakega izdanega dolarja se ni delaven pritočila niti polnega centa.

Ker so veliki že preskrbljeni, zmagujejo danes samo z ramami, če se jim pokaže milijone nezaposlenih.

"Ne moremo — ni naša briga."

Tak je primeroma njihov odgovor. In zato premišljam učne glave na visokih mestih, če bi ne bilo pametno s temi novimi milijardami podpreti malo manjše — srednje. Pravijo, da bo treba pred vsem podpreti malega trgovca.

Človek bi se smejal, ko bi ne bila stvar tako resna. Kako se pa najbolj izdatno podpre malo manjše — srednje. Pravijo, da bo treba pred vsem podpreti malega trgovca.

Jaz grem precej okoli in še v nobeni trgovini nisem zapazil, da bi bilo kje zmanjkalo blaga.

"Imamo vsega dosti in vsak čas lahko dobimo vse, kar rabimo. Nimamo pa — kupecev."

Kupecev bi bilo seveda dovolj — ampak denarja ni, ker ni dela in zaslužka.

Zdaj mi pa povejte, ljudje božji, kako bodo visoke in učne glave podprle trgovca? Vse, kar rabi, so kupeci z denarjem — to je ljudstvo. Da bodo veliki kupovali blago in delili po cestah, tega ne verjamem.

Torej kakšno bo ta pomoč? Ali je kdo na svetu, ki bi mogel dati zadovoljiv odgovor?

Jaz ga ne najdem, pa če ga še tako iščem po svoji navadni buči.

Čudno je, da živimo v takozvani demokraciji, koder bi imel biti vsak človek — če že ne vse, pa vsaj — človek. Na vse načine študirajo, kako bi se ognili tega kar dela vse probleme — navadnega človeka. In če mislite, da bo tretja pot po neuspehih teh milijard peljala vendarle do — človeka, potem vem rečem, da se motite, ljubi moji. Te milijarde bodo šle v brezdnanjo rupe, kakor vse prejšnje in vprašanje krize bo ostalo natančno tam, koder je danes ali koder je bilo pred devetimi leti.

Zdi se mi, da dobro poznam ta nestvor, ki mu pravimo: politika ameriške demokracije. In če se ne motim, bo tako: do človeka je vsa kriza nacionalni problem, ki ga rešujejo v Washingtonu zastopniki vseh držav. In prišli bodo modrijači in rekli tako: zakaj imamo pa države? Ali ne bi ves ta problem porazdelili po državah?

In rekli bodo po večini: vsaj res. Še itak izgubljajo posamezne države svoje pravice, hranimo jih in vrnimo jim to, kar je bilo vzeto.

Iz pesameznih držav bo šlo v manjše skupine, mesta, vasi in sela sloh. Pa bomo polahko v tistem, kakor smo bili pred to veliko krizo.

V čim pa? Te dni sem čital v tujščinskih listih, kako bi bilo pametno, da bi imeli tudi v New Yorku "Community Chest", kar pomenja nekak fond. Nabiralo se je recimo v Clevelandu vsako leto prostovoljno in se je zmirom nabralo po kake štiri milijone. Iz tega denarja so potem delili vbojane vsem, ki so se znali.

To se pravi: dobili so redkokdaj taki, ki so bili v resnici potrebni. Večina denarja je šla profesionalnim "revšem" ljudem, ki so rojeni tako, da znajo. Treba je namreč imeti poseben obraz, mil glas in zlasti je treba znati v tri gube, da se dobi oficijalno usmiljenje.

Delavci z značajem in ponosom v sreči ni dobil nikdar nič. Rajši je trpel in prenašal svoje gorje, kakor da bi bil stegoval desnice in z glasom na jok iskal usmiljenja ter pomoči.

Kdor misli, da se bodo naše učne visoke glave ali naš kongres spomnil res ljudi in njihovih potreb, tisti se moti.

Večkrat mi pride na misel: kam so šle vse te milijarde, ki so jih izdala naša vlada v ti krizi. Denar je vendar večni in če ti kaj kupiš za dolar, ni s tem rečeno, da je šel potem v peč. Naprej in naprej se je valil, vedno iznova kupoval in plačeval, zakaj denar je večni, če ne v eni, pa v drugi obliki.

Kam je torej izginil? Izginil ni nikamor, le v varno zavetje je prišel. V tako zavetje, koder ljudje ne rabijo, da bi ga izdali za to, kar človek rabi. Kje je torej? Na velikem kupu, kakor vse drugo. In iz tistega kupa ne pride več razven v obliki posojila, za kar je treba plačevati obresti. Če pa hočeš plačevati obresti, moraš kaj delati — profit, da tako napraviš nekaj zase, nekaj za tiste, ki so ti posodili.

Delavci si ne more izposoditi nobenega denarja od teh central, zakaj te posojujejo le takim, ki dajo zadostno garancijo. Če greš tje in vprašaš za kak denar na posodo, bo prvo vprašanje: na kaj? Če nimaš drugega, kakor svoje pošteno ime, pridne roke in trdna volja, ti bodo rekli: nak.

Pravijo, da sta na svetu dva pota, po katerih naj se ravna vsako delo. Ta dva sta od spodaj gori ali od zgoraj doli. Naši modri možje so začeli po drugem receptu: od zgoraj doli.

Veste, kaj se to pravi? Če začne kdo od spodaj, se pravi, da gradi nekak čisto novega, revolucionarnega. In tega pri nas nečemo. Zato so začeli od

zgoraj doli, kar pomenja: mi hočemo vse neizpremenjeno, kakor imamo, samo sem in tam bomo pritiskali kako krpo, če bo potreba.

In vse te milijarde, vse tiste abecede, kiso prišle v navado, odkar imamo krizo, so nič drugega, kakor navadne krpe. Nekaj časa drže, a ne dolgo. Če krpa sama ne odneha, se začne trgati pa zraven.

V ekonomiji se da pomagati začasno tako, da se meče kar denar v odprto žrelo. Ampak tisti denar ne ozdravi prav nič, ne napravi nobene premenbe. Izkratka: obdrži vse, kakor je bilo. Kakor pri zadolženem slabem gospodarju: tukaj je luknja, pa jo zamašimo z novimi posojili.

Kakor tak gospodar čeka, da se bo zgodil kak čudež sam od sebe, prav tako računajo naše visoke glave. Kriza je takaj, bilo jih je že več poprej. A vse so se umaknile — zakaj bi se ta ne?

Zakaj ne? Zato, ker to ni navadna kriza, kakor so bili v preteklosti, pač pa velika bolezen v mogočnem telesu. Dober zdravnik bo izkušal pri vsaki boleznij najpoprej ugotoviti vzroke, kaj je, in zakaj je. Kakor hitro ve to, potem ima tudi zdravilo na dlani: odpravi te vzroke, pa se bo telo samo popravilo.

Te besede bi zavpil vsem tistim, ki krpajo in krpajo, pa nikamor ne pridejo. Odravite vzroke in telo bo samo ozdravelo.

Mi torej, ki nismo ne veliki, ne učni, bi rekli: dajte delo vsakemu, ki ga išče in z delom plačo, kakršno zahteva človeška dostojnost.

Res je kriza nekaj takega, da se danes lažje prenaša, ker smo se je že navadili. Je tako primeroma, kakor sem čital nedavno v nekem dopisu v nekem slovenskem listu: krize smo se že tako privadili, da zopet zadovoljno živimo.

Mi, delavni ljudje ne moremo biti zadovoljni z njo. Če bi enako delala z vsemi, kar nas živi, potem bi drage volje nosili odmerjen tovor.

Dokler pa živi nekaj milijonov, ki premorejo vse, ki imajo vse in zraven teh samo v naših državah do sto milijonov ljudi, ki jim manjka na desno in levo, nisem pripravljen ne ti ne jaz, da bi bila zadovoljna s tem, kar nam dajejo. In še več: ne bova zadovoljna, dokler ne bo prave in resnične pravice za vse.

SLOVENSKO PETJE NA RADIO

Slov. pevsko društvo "Slovan" v Brooklyn, N. Y., poje na radio v soboto, 30. aprila ob 5.45 do 6. ure zvečer, (east daylight saving time), na postaji WJZ, National Broadcasting Company.

Program s postaje WJZ lahko dobite pri vaši lokalni postaji, katere imajo večje del svojega programa z glavne postaje v New Yorku in pripadajo National Broadcasting Co.

Ako se Vam petje dopade, pišite na "Slovan", c. of WJZ, R. C. A. Building, New York City. Lahko pišete v angleškem ali pa v slovenskem jeziku.

Pisma so potem, ko jih na postaji pregledajo, izročena društvu.

Čim več je pisem, večjo priliko ima društvo za zopetni slovenski program.

"Slovan".

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Peter Zgaga

OBLETNICA

Prejšnji teden — skoro istega dne kakor Adolf Hitler, — sem praznoval obletnico svojega rojstva.

Katero obletnico? — me vprašate, draga čitateljca. No, le vprašaj, saj izvedela ne boš. Obletnica — to naj zadostuje. Že lani sem povedal, da sem pri štiridesetem letu nehal šteti. Do štiridesetega se še ujam, več pa niti minute.

Praznovanje je bilo povsem neopazen dogodek. Niso mi streljali na čast, in godba mi ni igrala slavnostne himne.

Prejšnje čase so mi za to priliko skuhalil zlikrofe in bakalo, letos sem se pa s krompirjem in govejim mesom zadovoljil. In niti puščjca nisem imel, kot bi se za tako priložnost spodobilo.

Dobil sem pa precej čestitk iz raznih krajev. Nekdo sem bil namreč omenil dan mojega rojstva, in take stvari si čitateljce rade zapomnijo. Torej hvala lepa za čestitke.

Tudi nekaj skromnih daril sem dobil. Toliko sicer ne kakor Hitler, kateremu so domoročne Nemke naštrikale dvajset tisoč parov nogavic. Vse je bilo za dobro sprejeto in vsem sem hvaležen.

Jez me le, ker se je skoro vsaka čestitka zaključila z besedami: — Torej koliko jih že imaš na grbi? — Ali pa: — Stavim, da si jih že čez petdeset.

Ko sem prišla kot nedolžno dekle v Ameriko, — mi piše neka rojakinja iz Pennsilvanije, — sem začela čitati tvoje kolono. Danes sem pa že stara mati in imam že dve leti starega vnuka. Tak nikar ne taji, — kakor gad noge, — in povej, koliko si star.

Pa je res čudno, da se ženske tako zanimajo za starost, ko vendar ne more nihče odgovoriti na vprašanje, kolaj je kole mlad in kdaj star.

V neki hiši imajo hčer, ki je stara šestindvajset let, je naš šest čevljev visoka in tehta sto petindevetdeset funtov, pa ji vsi pravijo: — "Naša bebič."

Lani v Pennsilvaniji mi je pa rekel postaren rojak: — Počakaj, bom ta staro poklical, jaz ne vidim brez spegel. Hej, France! Hej, stara!

In vstopila je njegova žena, ki ji je bilo komaj sedemnajst let.

Leta torej ne štejejo. Poglavitno je tisto, kakšnega se človeka počuti.

Jaz se počutim zadnje mesec tako kot se je Rockefeller dva tedna pred smrtjo, četudi mi jih še precej manjka do devetdeset.

Starost je odvisen, relativen pojem. Koledar in rojstni list, naj bi ne bila nikomur merodajna.

Lani mi je pravil rojak, ki se je po trimesečnem obisku vrnil iz domovine:

— Moj oče je že petinosemdeset let star, pa sem ga šel obiskat, vedoč, da je skrajni čas in da ga pozneje ne bom nikdar več videl. Kar čutil sem se, kako postavnega in krepkega sem ga še dobil za njegova leta.

Nekada dne se odpraviva v vinsko gorico. Mene je mučila naduha, on je pa stopal kakor soldat. Sem pa tam je utrgal bilko trave in jo zvečil ter me ne čakal, da sem prišel k sapi.

Sreča naju sosed in vpraša mojega očeta: — "No, kam pa ti, Gasper?"

— Oh, odvrne oče — tukajje otroku grem vinograd pokazat. Pa ga nekaj daje in ne more z menoj vstrie. Ja, saj pravim, današnja mladina ni zanič več. — Oče me je imenoval otroka, — je zaključil rojak, — da si že lezem v šestdeseto leto...

Denarne pošiljate

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 29.50	Lir 500
\$ 11.05	Din. 500	\$ 57.00	Lir 1000
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 112.50	Lir 2000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 167.50	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljamo se boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 5.75
\$ 10. —	\$ 10.35
\$ 15. —	\$ 15.45
\$ 20. —	\$ 20.55
\$ 25. —	\$ 25.65
\$ 30. —	\$ 30.75
\$ 35. —	\$ 35.85
\$ 40. —	\$ 40.95
\$ 45. —	\$ 46.05

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO GL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE V BARBERTON, OHIO

Ker imam za poročati na upravnštvo Glas Naroda glede naročnine in naročnikov, sem se tudi odločil, da nekoliko opišem zadnji dve prireditvi v naši barbertonski naselbini.

Prav izvrstno zabavo in mnogo smeja smo imeli na Velikonočno nedeljo, ki so nam člani in članice dramatičnega društva "Slovenija" postregli s pomladansko predstavo. Igra "Micki je treba moža", je povzročila obilo smeja in prijateljske zabave. Igralci so izvrstno izvršili svoje vloge od prvega do zadnjega. Rad bi omenil vse po imenu, pa jih je tako dolgo vrsta, da bi s tem dopis preveč raztegnil. Težje in daljše vloge so imeli že stari izkušeni igralci in igralka, nekaj krajših vlog je bilo pa razdeljeno med mlajše in tu rojene osebe, ki so se tudi dobro izkazali, za prihodnje bodo pa gotovo dobili daljše vloge in tako bo šlo dalje.

Dramatično društvo "Slovenija" stoji ob svoji deseti obletnici na trdni podlagi, kajti mlajši člani so nadomestili tiste, ki so odstopili in ki jih več ne veseli nastopati na odru in dokler bo dovolj naraščanja, bo društvo trdno obstajalo in tako bo v bodoče deležni še mnogo predstav.

Pomemben je bil tudi prizor "Siroti", ki ga je priredila Mrs. Frances Smrdel, in pod njenim sorodstvom je nastopilo devet deklic ki so imele vloge v petju. Ta prizor je bil vzorjen na čast slovenskim materam, ki bodo praznovala svoj dan na nedeljo v maju na "Materinski dan".

Z omenjeno prireditvijo je dramatično društvo "Slovenija" končalo s predstavami za pomladansko sezono. V poštve pride le še kratka igra "Snubači" ob priliki prireditve društva "Triglav" SNPJ, na soboto 30. aprila. Toda ker to poročilo pošiljam pred omenjeno prireditvijo, mi ni mogoče da bi sedaj o izidu poročal.

O društvu "Slovenija" sem že večkrat kaj poročal, pred in po prireditvah in tako sem že tudi omenil stare igralce in igralko. Zato upam, da mi bodo oprostili, če sem sedaj bolj na kratko napravil. Poročati imam namreč še o prireditvi našega mladega in angleško poslujočega društva "Buckeye" SNPJ.

Društvo "Buckeye" je obhajalo svojo 10. obletnico in za to si je vzelo kar dva dni. V soboto 23. aprila je bila plesna

veselica in ker nisem bil navzoč, je najboljša, da preskočim na nedeljo 24. aprila, ko je bila prava slavnost. Člani in članice omenjenega društva so se zavzeli, da bodo nekaj pokazali, da se občinstvo ne bo dolgočasilo. Program je bil dolg in pester. Na odru so nastopale večinoma mlade osebe ter nam pokazale svoje zmoglosti v godbi, petju, plesu in komičnih prizorih. Kot pianistka je na programu bila Miss Mary Platner in tako je tudi nekatere pevec spremljala na klavirju. Nastopil je tudi mladinski zbor "Barbertonski Slavčki" pod vodstvom Mr. L. Semeta in pianistkinje Miss M. Gorene. Mladi pevci so nam zapeli tri slovenske pesmi in želi so glasno ploskanje. Posetniki so želeli, da bi se mladi pevci še povrnili na oder, toda odločeno so bile le tri pesmi, in tega se je pevskega tuda držal. Sploh je bilo treba iti pa dalje s programom kakor je bil zahtevan.

Naj torej mimo grede omenim, čemu je mladinski zbor "Barbertonski Slavčki" nastopil na omenjeni slavnosti društva "Buckeye". Poročal sem že, kako si gre na roko tu rojena mladina slovenskih priseljencev. Ko je mladinski zbor imel svoj koncert, je bilo navzočih mnogo mladih posetnikov. In sedaj ko je obhajalo svojo proslavo mladinsko društvo, je odbor povabil "Barbertonske Slavčke" če bi hoteli nastopiti na programu in zapeti par pesmi. SNPJ se je pa prva zavzela, da je gumno podprla mladinske zbor in do danes jo še ni nobena druga slovenska organizacija v tem oziru posnemala.

Barbertonski mladinski zbor je prejel 50 dolarjev. Torej je dovolj umevno, da so se "Barbertonski Slavčki" dobre volje odzvali društvu "Buckeye" ki je pod okriljem SNPJ.

Na omenjeni proslavi sta bila povabljeni kot glavna govornika tukajšnji župan Fred Marvin in glavni predsednik SNPJ, Vincent Cinkar. Kakor župan Marvin, tako je imel tudi predsednik Cinkar svoj govor v angleščini.

Barbertonski župan Marvin se je povoljno izrazil o naših društvih in mladini, ki stopa po začetni poti svojih prednikov priseljencev. Naši prvotni priseljenci so imeli trnjevo pot in z velikim naporom so pridobili, kar danes priča mlajši tu rojeni generaciji. Mladi-



Slovenski farmerji v Ameriki

PRIVOŠČILA SI BOSTA ZASLUŽEN ODDIH

Ko že več let ni bilo nobenega dopisa iz te naselbine, sem se po malem namenil opisati tu-kajšnje razmere. Ker vsak pisec prične z delom, posebno dandanes, ko so delavske razmere slabe po celi Ameriki, bom tudi jaz s tem začel. Tukaj na farmi je dela vedno dovolj po zimi, kakor tudi poleti. Jeseni in po zimi, ko je na polju vse dodelano, si vsak farmer pripravi drva in več orodja je treba popraviti, da pride zopet za rabo na spomlad. Tako na farmi ne primanjkuje dela, ga imamo vedno dovolj. Zimo smo imeli precej dobro, ni bilo dosti snega in tudi hudega mraza ne. Tukaj se pečemo z živim ognjem in mlekarstvom; raste na polju pa tudi večinoma vse, kar se vsadi.

V tej naselbini imamo dve mlekarne; prva je po imenu Dairy League, druga pa Adler Milk Co. Prva je bila ob ustanovitvi ena najboljših, zadnja leta je pa začela plačevati tako malo ceno za mleko, da nas je več farmerjev odstopilo, in pristopili smo k Adler Co., ka-

tera nam več plača in je bolj pravična.

Kakor čitam po časopisih, se farmerji precej organizirajo in zakaj bi se ne, saj so tudi vse velike korporacije organizirane, ker le v združenju je moč.

Kakor sem čital, delajo slovenski farmerji v Fly Creek, N. Y., svojo mlekarino. Torej, Vam želim obilo napredka, ker le na ta način boste napredovali in dobili boljšo ceno za mleko. Zakaj bi podpirali bogatino, ki Vam obljublja prosperiteto na videz, za hrbtom Vas pa zlorablja? Torej, slovenski farmerji, organizirajte se v eno celoto, ker le na ta način je Vam napredek zagotovljen.

Dne 5. aprila zvečer je naju jako presenetila družba sorodnikov, znancev in prijateljev iz Little Falls, N. Y. Ker sva z mojo soprogo ravno odpravila najino delo in sva se namenila, da bi šla k počitku, pa začne ropotati pri zadnjih vratih in tako odprem vrata, nato vstopijo moji sorodniki, znanci in prijatelji, da me preseneti k najini 25letnici zakona. In tako

smo se zabavali pozno v noč. Torej se zahvalim vsem za čestitke in darila: Mary Stržinar, družini Joseph Cvetičar, družini Mathews Korčec, družini John Stržinar, družini Geo. Lague in družini John Mrlak.

Maja meseca nameravamo iti z mojo soprogo v staro domovino na obisk. Koga ne navdušuje želja, da bi zopet videli kraje, v katerih je preživel svoja mlada leta? Kdo ne bi zopet rad videl naših lepih krajev, lepih gričev z malimi cerkvicami, lepa polja in lepe vrhniške ravani? Kdo ne bi zopet rad govoril s svojimi brati, znanci in prijatelji, ko smo se poznali mlada leta? Potovati mislimi skozi potniški oddelček Glasu Naroda in ako kak Slovenec namerava potovati v stari kraj, bi me jako veselilo, da bi skupaj potovali, da bi bil bolj kratek čas. Pred odhodom v staro domovino obiščem sorodnike, znance in prijatelje v Cleveland, O.

Charles in Mary Korčec, RFD 2, Fort Plain, N. Y.

na se zaveda, koliko truda so imeli njeni stariši in kako so orali celino v daljnem tujem kraju od svoje rodne domovine. In dokler se bo mladina tega zavedala, tako dolgo bo ostala poštena, pravična in se ne bo nagibala k zločinskim dejanjem, kakor se na žalost neštokrat pri mladih ljudeh pripeti.

Župan Marvin je povdaril, da morajo biti starejši ljudje vedno na straži in mladino posvariti, če krene na napačno pot. Kajti danes je na svetu toliko skušnjav, da se mora človek prav trdno držati, da se jih otrese. Vse kar danes lahko počnemo v Ameriki — deželni demokracije, ne bi mogli tega početi v deželah, kjer vladajo razni diktatorji. In ako hočemo ostati še dalje svobodni, se moramo proti diktaturi tudi boriti in preprečiti, da ne pridejo diktatorji na površje.

Tako je v svojem govoru povedal župan Marvin, za kar je žel glasno ploskanje in odobravanje.

Glavni predsednik Vincent Cinkar je pa največ razgovarjal o pomenu slovenske podporne organizacije SNPJ. Posegel je nazaj v pretekla leta in pojasnil mladim članom, čemu je bila omenjena organizacija ustanovljena, kako je bila v neštarih slučajih zaščitnica osamljenim priseljencem, koliko je izplačala podpore in posmrtnine itd. Ko je pojasnil delovanje in pomen organizacije, je pa začel podbuhati mlajše članke društva "Buckeye", naj trdno stopajo po začetni poti, naj pridobijo še več novih članov, naj delujejo za skupen dobrobit. Naj bodo veseli in naj prireajo prireditve in vesela sestanke. In ko bodo stariši videli, da je njih družina na pravi poti, bodo veseli in veselili se bodo, ko bodo videli, da ni bilo njih dela in njih trud zaman. Dalje je omenil, kako je SNPJ priskočila na pomoč v raznih silah in nesrečah in koliko denarja je izdala, ko so bili prizadeti naši ljudje od

povodnji, požarov, viharjev in drugih nesreč, ki so jih povzročili razni elementi. In kakor se je zavzela v sili in potrebi SNPJ v preteklosti, tako se bo tudi v bodočnosti in tako je tudi dolžnost članstva, da si trdno stoji ob strani in prihrani v sili na pomoč. To in še drugo je povedal glavni predsednik Cinkar in ob koncu govora je žel glasno ploskanje in odobravanje.

Voditeljica programa je bila Miss Nellie Valencheck, in ker je brez bojzani izvršila svojo dolžnost, zasluži tudi pohvalo. Sploh ima pa mlado društvo "Buckeye" še več članov in članice, ki so vedno veselega razpoloženja in zato jim je pa uspeh tembolj zagotovljen.

Končno naj pripomnim še to: Slovenska društva v Barbertonu so storila svojo dolžnost in se od njih ni več pričakovalo. Potomci društva smo se pokazali Amerikancem in ljudem drugih narodnosti, da nas danes ni sram povedati da smo Slovenci. Spoštujemo ameriške ustave, in Amerikanci so spoznali, da naše Jednote, naša društva in naši časopisi niso prav nič nevarni ameriški demokraciji. In če se bo naš slovenski živelj tudi tako zavzel po drugih naselbinah, bomo v bodočnosti lahko rekli, da še "Naša reč slovenska živo klije."

Frank Troha.

VEST IZ STARE DOMOVINE

Iz starega kraja smo dobili poročilo, da so nam umrli mati Ivana Mrzlikar, rojena Kunstelj. Preminili so 17. marca, 1938 v starosti 79 let. V starem kraju zapuščajo moža Janeza Mrzlikar, sina Ivana, hčeri Ivana poročena Sedej na Jesenici in Antonija Mrzlikar. Tu v Ameriki pa dve hčeri Cecilija poroč. Kolar in Francis poroč. Peckaj in sina Joseph Mrzlikar.

Joseph Mrzlikar.

BOGAT LISIČJI PLEN.

Ciril Kunstel, ki ima dobro poznano gostilno v Clevelandu, je šel v družbi z J. Leustikom, Fr. Božičem, Fr. Rojcem in L. Škoda na farme v bližini Burton, O. Ko so korakali po polju, je zaletel Leustikov pes lajati in naleteli so na lisičji brlog. Hrabri loveci so potem s pomočjo lopat razširili brlog, nastavili vrečo, vjeli staro lisico in sedem prijaznih mladicev, kar so vse z največjim ponosom prinesli domov. Kaj bo do s tem obilnim lisičjim zarodom storili, še ne vedo, na vsak način pa je to izredna lovška sreča.

OPERA V NEW YORK HIPPODROME

New York Hippodrome Opera Company vprizarja opere skoro vsak dan v Hippodrome na 43rd St. in 6th Ave., po ljudskih cenah od 50c do \$1. Prihodnje predstave bodo: Pagliacci, 30. aprila, Carmen, 1. maja (popoldne), Traviata, 1. maja (zvečer), Rigoletto, 7. maja, Lucia di Lammermoor, 8. maja.

UKREPI CLEVELANDSKE MESTNE ZBORNICE.

Mestna zbornica je soglasno odobrila \$47,916,719.44 za obnovo mestnih zgradb v letu 1938.

Slovenski councilman Edward L. Pucel, demokrat, je končno izsilil apropriacijo za svoj projekt, ki je dobil na svojo stran devetnajst ostalih councilmanov, nakar je bila dovoljena vsota \$9,600 in sicer \$8,600 za dodatne potrebe na igriščih in \$1,000 za dodatno poulično razsvetljavo.

NAZNANILO

JANEZ ILJA se naproša, da pošlje svoj naslov sinu Alojziju Ilja, Želodnik št. 19 p. Dob pri Domžalah. Žena mu je umrla. — Janez Ilja je stanoval v Olean, N. Y., South Dayton, N. Y. in Cattaraugus, N. Y. (2x Thurs.)

Ob 40-Letnici

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

beleži in nudi v obeh oddelkih:

IMOVINA — \$2,254,385.93

ČLANSTVO — 22,954

NAPREDEK v zadnjem letu 2593 članov
ŠTEVILO društev 187

PRAVILA — Sodobna in moderna

POSLOVANJE — V soglasju zadovoljstva

KAMPANJA: V marcu, aprilu in maju

ZAVAROVANJE: Šest različnih certifikatov

KONČNO: Če niste še dovolj zavarovani, pristopite k najboljši, svobodni in bratski organizaciji v Ameriki.

GLAVNI STAN IN LASTNI DOM:

ELY, MINNESOTA

Slovinci v Kanadi

NOVE RUDNIKE ODPIRAJO

Cenjeno upravnštvo:

Kakor mi je razvidno mi poteeče kmalu naročnina na pri-ljubljeni mi list Glas Naroda. Zatorej Vam pošiljam \$3.— za obnovitev. Težko bi mi bilo, ako bi bil prištet k zaostankarjem. Glas Naroda čitam zelo radi zaradi lepih povesti in novic iz stare domovine. Posebno mi u-gaja Zgagova kolona. Vselej kaj resničnega pove o ženskah. Torej Peter le še kaj večkrat povej o ženski prekanjenosti, da bomo ti drugi bolj oprezní ter ne pridemo na njihove li-mance.

Kar se tiče delavskih razmer

se ne morem preveč pohvaliti, ker tukaj v Geraldtonu imamo velikih brezposelnih, kateri že dalj časa čakajo na delo in nikakor ne pridejo do kakega za-služka. Jaz sicer delam v zla-tem rudniku in se ne morem pritoževati zaenkrat.

Kakor se sliši, bodo začeli obratovati par novih rudnikov. Zato pa ne svetujem nobenemu da bi od daleč prišel iskat de-la, vsaj par mesecev ne.

Zaključim moj dopis in po-zdravljam vse naročnike Glas Naroda.

M. Butala,

Geraldton, Canada.

RUDI VIRANT.

Še en mlad slovenski base-ball igralec je dobil te dni od-lično mesto pri znanem base-ball klubu "Cincinnati Reds". Mladi Virant se je odkloval že pri raznih slovenskih tea-mih, in je igral tudi v Toledo in v Cantonu. Pozneje se je nekako ponesrečil na roki in je bil skoro leto doma, toda zdravniki so izjavili, da je ro-ka sedaj perfektna. Virant je 6 čevljev 2 palea visok, tehtal 175 funtov in je šele 20 let star, torej ima sijajno bodočnost.

CALUMETSKE NOVICE.

Joe Študel je že dalj časa pirvezan na posteljo. Mnúci ga naduha.

Dva mlada slovenska fanta iz Raymboultowna sta bila areti-rana zaradi vloma v neko skla-dišče, iz katerega sta vzeha ne-kaj kovine. Ker ne moreta po-ložiti varščine, morata sedeti v zaporu do obravnave.

Iz Flinta je prišla vest, da je bil tamkaj aretiran 23-letni John Juretič, ki je obtožen, da je v Saginawu izvršil kar šest ropov v pol uri. Juretič je do-spel v Saginaw v ukradenem avtu z Detroita.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

Te dni je preminil v Lorain, O., star naseljenec Jos. Germ. V Lorainu je stanoval 22 let. Ob svoji smrti je bil star 64 let. Bil je uslužben kot strojnik pri Lake Terminal. Pokojni zapu-šča soprogo, sina in mater, ki se nahajajo vsi v stari domovi-ni. Doma je bil iz Kranjske Gore na Gorenjskem.

Dne 13. aprila je umrl v Mil-waukee, Wis., Sam Kropušek, star 62 let in rojen v Bočni na Spodnjem Stajerskem. V Ame-riki je živel 31 let in pred leti je bival v Livingstonu, Ill. Bil je vdovec in tu zapušča dva si-nova in hčer.

V Willard, Wis. je pred krat-kim umrl farmar John Trun-kelj, star 87 let in doma z Gra-di, pri Krki na Dolenjskem. V Ameriki je živel 45 let in pred leti je bil naseljen v Jolietu. Tu zapušča dva sinova in več vnukov in pravnukov.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Vabilo na 20-LETNICO

...S KONCERTOM IN PLESOM...

KATERO PRIREDI

SLOVENSKO DELAVSKO PODPORNODRUŠTVO

v nedeljo, 1. MAJA, 1938

ZAČETEK OB 4. URI POPOLDNE

V SLOVENSKEM AUDITORIJU

253 Irving Ave., cor. Bleecker St., Brooklyn, N. Y.

S SODELOVANJEM:

BROOKLYN TAMBURITZA ORCHESTRA

PEVSKI DRUŠTVI "DOMOVINA" in "SLOVAN"

SOLISTINJI Miss A. KEPIC in Miss M. ARČUL

LITTLE MISS JOSEPHINE PESHEL (baladni ples)

BARITON-SOLO Mr. LOUIS RUPNIK, JR.

UMETNOST HARMONIKE: LITTLE MASTER JOHNNY

RUČIGAJ in Mr. JOHN HABJAN JR.

GODBA POD VODSTVOM MR. JERRY KOPRIVŠEK

VAS ULJUDNO VABI — Odbor S. D. P. D.

Življenska pot najstarejšega Poljanca

(Nas dopisnik Mr. John Batich nam je preskrbel naslednji opis Pavla Kreka, podomače Šurkovega očeta.)

V poljanskih hribih, v prijazni vasi Gorenje Brdo živi pri svoji vnukinji in pravniških najstarejši človek poljanske fare in menda sploh Poljanske doline, Pavel Krek, p. d. Šurkov oče. Ta mož je dočaka prav matuzalemsko starost za današnji čas, gre že namreč v 95. leto svojega življenja. Rojen je bil ob novem letu 1844. Sklenil sem, da obiščem tega originala in zvem od njega kaj zanimivega iz njegovega dolgega življenja, ker sem zvedel, da ima še prav dober spomin.

Ko sem vstopil v hišo, je oče prav moško sedel na peči in najbrž premišljeval: "Oj mladost ti moja, kam ušla si, kje si!" V tem premišljevanju sem ga zmotil: "No, oče, poljdite malo dol, da boste kaj povedali; dal vas bom v časopis. In pa malo kapljice sem vam prinesel, da boste lažje govorili." Da ste ga videli, kako je postal naenkrat dobre volje in kako čvrsto je stopil s peči, kot mladinec: "Tisto pa ja, povedal bom pa kaj, samo če si res kaj prinesel za grlo! Saj sem pa tudi veliko doživel, ja ha!" Reči moram, čutil sem se mu, ko sem ga opazoval, kako je še v svoji visoki starosti vesel in zadovoljen. Kadar se je pričel smejati, saj se skoraj ni znal nehati. Sploh zgeda, kot bi mu bilo kakih 60 do 70 let in prav mogoče je, da bo doživel 100 let. Sliši se tudi precej dobro, le vidi se malo slabše. Pa tudi še hodi po hiši in gre celo na prost, kadar je lepo vreme. Rad ima tobak in ko je dobil dve cigari, je kar obe hkrati vtaknil v usta, da je izgledalo prav smešno.

Ko si je torej naš stari oče nekoliko zmajal uha nista, ki že najbrž precej dolgo niso pokusila kaj takega, kajti nima denarja, da bi si kaj boljšega privoščil, je pa začel živahno pripovedovati o svojem življenju. Posebnost njegovega govorjenja je, da koncem vsakega stavka prične "ja".

Rojen je bil v Bačnah in v svojih otroških letih do 14 leta je gonil živino na pašo. Delal je za hrano in obleko, dobil je rvoje hlače in dva suknjiča na leto, seveda vse iz domačega platna. Za hrano so dobili mlečno kašo in sok, to je bilo najboljše, pravi. Sole takrat še ni bilo nobene in tako tudi on ni imel prilike, da bi se bil naučil brati in pisati. — S 14. letom pa je že napredoval in je šel služiti za hapevca v Lovsko brdo. Takrat je bilo življenje drugačno, kot pa je zdaj. Ni bilo še nič petroleja, ampak so svetili zvečer kar s trskami, ki so gorele na posebnem stojalu v hiši. Obleko so delali sami doma in včasih pozimi je tudi naš Pavel pomagal pri tem delu. Največkrat je prejši navijal na vreteno. Prejša se je zelo rada zmešala, fant je pa bil navijal in je včasih tako zamotano štre-no kar vrget v peč, češ bo najhitreje obdelano.

K prvemu sv. obhajilu je šel, ko je imel že blizu 20 let. Ko pa je šel na nabor, so ga seveda takoj vzeli, kajti bil je "fant

od fare" in sicer so ga potrdili k dragonarjem. Takrat jih za vojake že niso več lovili, spominja pa se, da so njegovega strica še ujeli in je bil pri voljakih skoro vse življenje. Ko so ga pustili, je bil že star in nesposoben za delo.

Tako je pripovedoval Šurkov oče, naenkrat se je pa spomnil: "Ti ga imaš pa še malo, ja?" Ko sem mu ga malo nalil, je pa nadaljeval.

Potrjen je bil torej k dragonarjem in vpoklican. Dobil je rdeče hlače in škornje in je bil zelo ponosen na to. Služil je na Ogrskem. Ko je še slabo znal jahati, se mu je nekoč pripetila tale neizgoda: Ko so jahali skozi mesto, je omahnil s konja in padel ravno v jerbaz za jaje, ki jih je ob cesti prodajala neka branjevka. To je bil "šmorn". Branjevka pa je vpila na vse grlo v svojem tujem jeziku: — "Bog pomagaj, Bog pomagaj!" On se je z umazano obleko moral peš vrniti v vojašnico. — Slovensko se takrat pri voljakih ni smelo govoriti. Če sta dva slovensko govorila, pa je že prišel kak višji in jima to prepovedal. — Leta 1866 pa se je naš Pavel junaško bojeval s Prusi in sicer pri Koenigsbergu. — Prestal pa je to vojsko srečno, ranjen ni bil nikdar, le enkrat je priletela krogla prav blizu njega in se je močno ustrašil. — Bil je pri voljakih 6 let in je prehodil vso državo.

Nato se je pa zopet vrnil domov in šel spet služiti za hlapca. Bil je v tistih časih tudi zelo močan, in če so se kje stekli, je vse premlatil, posebno, če se je njega kdo lotil.

"Malo ga imaš pa še, ja?" se je ozep spomnil na svoja suha usta. In ker ga je bilo še malo, se je pa začel silno smejati in končno je povedal, da bo sedaj pripovedoval, kako se je ženil.

Prav za prav na ženitev ni dosti mislil. Res je tudi z dekletki rad govoril in nekoč je celo padel z lestve v svinjak, ko je pri nekem dekletu vasoval zvečer pod oknom. Resno na ženitev pa ni mislil, ker ga je preveč skrbelo, češ "kaj bo iz tega, ja". Ko je bil star že 30 let, ga opomni njegov gospodar, da bi bil že čas, da bi se oženil, kajti za starega človeka nobena ne mara, in povedal mu je tudi za neko vdovo v Gor. Brdnu, ki bi ga mogoče vzela. No, in Pavel jo res mahne neke nedelje opoldne k njej in jo vpraša, če bi ga hotela. Ona je bila zadovoljna in celo posestvo bo pripisala nanj. Pa ji pravi Pavel: "Dobro, pa pridite enkrat dol, kadar boš imela čas, da bova šla v mesto prepisat."

Takoj drugo jutro že na vse zgodaj, ko je bila še tema, ga pa začno klicati, da je prišla ona, naj vstane, da bosta šla v Loko. In tako se je priženil na Gor. Brdo. — "Ha, ha, ha! Ko bi bil vedel, da se je ženiti tako lahko, bi se bil pa že prej, ja! Prej me je pa skrbelo." Tako je rekel. Žena je bila rojena istega leta kot on in je umrla pred petimi leti.

"Še mi ga dal malo, ja!" je rekel nato, nakar je nadaljeval

Posestvo, ki ga je priženil, je bilo majhno in ni prinašalo posebnih dohodkov. Zato se je moral kmalu napotiti v svet s trebuhom za kruhom. Dobil je delo v Bosni, ki jo je nekaj let prej okupirala Avstrija in tam gradila železnice, ceste itd. Nekeč, ko so zabijali dolge kole v zemljo, ga je prišel klicati inženjer, naj gre, da bo komandiral zabijanju. Imel je namreč izredno močan glas. S posebnim veseljem pripoveduje, kako je vpil, ko so zabijali: "Ajmel auf, — evajmal drauf, — drajmal hoh, — firmal noh!" Vpil pa ni kar tako monotono, ampak vsako povelje z drugim naglasom. To komando je s tako močnim, čistim glasom prepeval, da sem se mu prav čudil. In pa to je posebno poudaril, da je dobil isto plačo kot drugi, četudi ni nič delal, ampak samo vpil.

Nekoč, ko je šel skozi neki bosanski gozd, je zagledal, da gre proti njemu neka žival: mislil je, da je pes. Ko pa je žival prišla bliže, je spoznal, da je sam kosmatinec medved. "Tako sem se ustrašil, da sam nisem vedel, kje sem. Pa ni bilo nič hudega. Menda se je kosmatinec še bolj ustrašil takega ko renjaka in je pogledal v stran in mirno nadaljeval svojo pot."

Ko se je Bosne naveličal, se je vrnil zopet domov, kjer se je sama dolgočasila njegova žena. Ko je bil star blizu 50 let, se je pa odločil, da bo šel v Ameriko, da bo še kaj več svetla videl. Nekateri, posebno žena, so mu branili, češ, da je prestar za tako dolgo pot in da ne bo prišel čez lužo. Pa mu niso mogli ubriniti, preveč ga je gnalo srce v svet. Ko je prišel v New York, so tam zahtevali, da mora vsakdo imeti in pokazati vsaj 20 dolarjev, sicer bo moral nazaj. Kako se je ustrašil, ker jih ni imel! Pa briteh človek se povsod izmaje. Naš Pavel je kar visoko dvignil svojo prazno denarnico in zavpil po angleško: "Dvajset dolarjev!" Pa su mu verjeli in ga pustili. Nato je dobil delo pri plavžu. Bilo je težko delo in vročina.

Po nekaj letih se je vrnil v domovino, pa je kmalu šel zopet čez morje, pa tudi zdaj le za malo časa, ker je hotel svoja stara leta preživeti v domovini.

In tako preživlja Šurkov oče svoja stara leta zopet v svojem domu — večinoma pri topli peči. Zelo čudno se mi zdi, da je dosegel tako visoko starost, ker so ga toliko preganjali po svetu, "a pokončati me le niso mogli." Posebnih boleznih, pravi, da nikdar ni poznal, razen mrzlice pri voljakih. Sicer sta pa tudi njegov oče in mati dosegla visoko starost, oče 86, mati 88 let. Že prej sem zapisal, kako je vesel še sedaj, ko je že tako star. Povedati pa tudi moram, da še posebno rad poje. Zna narodne pesmi, pa tudi raznih nemških se je naučil v svetu. Celu ponoči včasih, če ne more spati, kar začne prepevati, včasih pa na glas moliti. Ko zmoli kakšno molitev, pa vselej doda: "Zdaj pa še en očenaš v čast sv. Pavlu, ki je moj patron."

"Ti ga imaš pa še malo, ja?" je končno še vprašal Šurkov oče. Na žalost ga pa ni bilo več in tako ga je nekoliko minila dobra volja in ni bil več tako razpoložen.

Sicer je pa povedal vse, kar pomni; seveda veliko je pa tudi doživel, pa mu je že izginilo iz spomina.

Tako je bil končan najin razgovor. Za slovo sem mu še izrazil željo, da bi doživel vsaj sto let. On pa se je spet zasmijal in dejal samo: "Sto let, ja?"

Kmetje rešili belo miš

V poljedelski visoki šoli v Kodanju, ki jo obiskujejo tudi starejši mali kmetje kot slušatelji gostje, je pred kratkim neki višji živnozdravnik demonstriral nevarnost vraničnega prisada. Z grozo so si slušatelji ogledovali ampulo, o kateri je docent dejal, da vsebuje kulturo bacilov vraničnega prisada, ki bi zadostovala, da bi pokončila vse prebivalstvo danske prestolnice. Prijetneje je bilo opazovati belo miš, ki so jo kot poskusno žival prinesli v kozarec za vkuhanje. Obgrizovala je suho skorjo in se je pri tem vedla tako burkasto, da si je pridobila v trenutku naklonjenost vseh slušateljev. In to ji je rešilo življenje.

Gospod docent je dejal, da bodo slušatelji videli, kako bo ta čas še popolnoma zdrava žival po injekciji z enim samim bacilom vraničnega prisada

umrla mnoge smrti. To je bilo slišati preteče kakor glas usode in je izzvalo odpor med slušatelji. Najprvo se je oglasilo mrmranje, potem se je oglasila možna na katedru kategorična zahteva: "Žival ne sme umreti!" — "Saj vam hočem pokazati vendarle strašni učinek bacilov vraničnega prisada," je menil docent presenečeno. "Ni potrebno; verjamemo vam tudi tako!" se je glasil odgovor.

Predavatelj se je nazadnje uklonil svojim slušateljem, prijateljem živali. Morda je bil tudi sam s tem zadovoljen, kajti brez ugovora je dovolil, da so belo miš zaplenili in jo odnesli s seboj, da bi ob kakšni drugi priliki ne postala žrtev znanosti.

OGLASUITE V
"GLAS NARODA"

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali
2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem
stalni naročnik.

Knjige, katere toplo priporočamo

MORSKI RAZBOJNIK. Spisal Fred. Marryat. (193 strani.) V duhu čitatelja oživi romantika v najbolj pestrih barvah. — Kri in ljubezen. — Viteštvo in maščevanje. — Časi, v katerih sta spretnost in gibčnost odločevali. Cena 85c.

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca. Cena \$1.25

OD ŽIVLJENJA STRTA. Spisal M. J. Breme. (337 strani.) Strašna usoda šestnajstletne mladenke, ki je iz radovednosti zašla v nepoznano življenje ter pregledaj padla po krivdi drugih. Povest je pisana v obliki dnevnik. Cena \$1.50

OGENJ. Spisal Henry Barbusse. (337 strani.) Pretresljiv opis prizorov iz svetovne vojne. Edinole mojster kakor je Barbusse je mogel napisati kaj takega kot je "Ogenj." Cena \$1.00

ODISEJ IZ KOMENDE. Spisal Ivan Pregelj. (269 strani.) Opis lanberskega gospoda bo ostal v spominu slehernemu, ki ga bo prečital. Pregelj je mojster sloga in jezika. Prištevajo ga med najboljše sodobne slovenske romanopisce. Poleg romana vsebuje knjiga še nekaj krajših črtic. Cena \$1.50

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA. Spisal Ivan Pregelj. (98 strani.) Pregelj je eden najboljših slovenskih pisateljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zaostaja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzile temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu človeku. Cena 70c.

POD KRIVO JELKO. Spisal Peter Bohinc. (160 strani.) Rokovnjači na Gorenjskem. — Črni graben. — Veliki Grog. — Primeri rokovnjaške govorice. Povest temelji na zgodovinskih virih ter je poleg Jurčičevih "Rokovnjačev" svojevrstna v slovenski književnosti. Cena 55c.

POD SVOBODNIM SOLNCEM. Spisal Franc S. Finigar. 2 zvezka 300 in 368 strani.) Po izjavi kritikov je to najboljši zgodovinski roman. Opisuje življenje starih Slovencev. Mladega Izloka je zanesla pot v Bizanec, današnji Carigrad, kjer se je seznanil z Ireno ter se zaljubil v njo. Cesarica si je zaman prizadevala ujeti ga v svoje mreže. Cena \$4.00

POSLEDNJI DNEVI POMPEJE. Spisal Bulver. (2 knjigi in 280 strani.) Zgodovinski roman iz časa, ko je bohtelo razkošno življenje v Pompejih in Herkulanumu. Borbe s amfiteatru. Spletke egipčanskega "čarovnika." Glauk in njegova ljubezen. Strašna usoda. Cena \$1.25

PUSTOLOVŠČINE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA. Spisal Jaroslav Hašek. (2 zvezka 263 in 230 strani.) Če se hoče od sree nasmejati, čitajte to delo slavnega češkega humorista. Britka satira na staro Avstrijo. Švejkove pustolovščine ne izvirajo iz človeka samo smeha, pač pa krohot. Cena \$2.40

POVESTI IZ DNEVA IN NOČI. Spisal Guy de Maupessant. (157 strani.) V knjigi je zbranih dvajset najboljših črtic slavnega francoskega pisatelja. Vse od prve do zadnje so skrajno zanimive ter neprekosljive po svoji vsebini. Maupessant je eden najbolj čitanih pisateljev. Cena \$1.00

ROMAN TREH SRC. Spisal Jack London. (432 strani.) Ena najbolj zanimivih in najdaljših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko je človek prične čitati, se ne more odtrgati od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzile temu je pa roman na vso moč živahen in zanimiv. Cena \$1.50

SAMOSILNIK. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Navačana, ki se je proslavil s svojo zbirko "Naša vas." Snov je povečini vzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Štajerske. Cena \$1.50

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. Spisal Ivan Pregelj. (253 strani.) Tragična usoda župnika Golje, potomca tolminskega puntarja. Njegova puntarska kri je prav do smrti kljubovala. Knjiga vsebuje poleg drugih črtic tudi dve klasični pridigi Tomaža Rutarja. Cena \$1.50

TARZANOVE ŽIVALI. Spisal Edgar Burroughs. (294 strani.) Nadaljevanje "Tarzana," ki je že vsaj po imenu znan vsakemu omikanen. Dasi je snov povesti neverjetna, se lahko čita in se človek polagoma tudi v neverjetnost zviži. Cena 85c.

TOLOVAJ MATAJ. Spisal Franc Milčinski. (151 strani.) Naš najboljši humorist je zbral v tej knjižici nekaj črtic, ki so tako ljubke in prisrčne, da čitatelj ob čitanju zares uživa. Posebno zgodba o Cefizlju je naravnost klasična. Cena \$1.00

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opisani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal. Cena \$2.50

CVETJE V JESENI. — VISOŠKA KRONIKA. Spisal Ivan Tavčar. (418 strani.) "Cvetje v jeseni" in "Visoška kronika" sta najboljši deli pisatelja Tavčarja. Kritika je soglasnega mnenja, da je v teh dveh delih prekosil samega sebe. Obe sejanji se vršita v Škofji Loki oziroma v Poljanski dolini. Cena \$2.50

ZADNJA NA GRMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenska Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podlagi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čarovnic," ki so bile sicer povsem nedolžne ženske. Cena \$1.00

ZADNJA PRAVDA. Spisal J. S. Baar. (184 strani.) Povest je prevedena iz češčine. Ob čitanju se čitatelj zviži v življenje nam sorodnega češkega človeka. Baar je priznan češki pisatelj, in boljšega prevoda si skoro ne moremo želeli. Cena 85c.

ZLOČIN V ORCIVALU. Spisal E. Gaboriau. (246 strani.) Gaboriau je bil bolj ustvarjen za detektivka nego za pisatelja, dasi je tudi kot pisatelj nedosegljiv. Čitatelj ne reši v romanu zagonetke, dokler ne prečita do konca. Cena \$1.00

ŽIVI VIRI. Spisal Ivan Matičič. (411 strani.) Najznamenitejše delo pisatelja "Na krvavih poljanah." Pisatelj je segel v najbolj zgodnjo zgodovino ter mojstrsko razvil snov do današnjih dni. Lepo vezana knjiga bo kras vsaki knjižnici in vsak jo bo čital z zanimanjem. Cena \$2.00

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je poleg Jurčiča najbolj znan in priljubljen slovenski pisatelj, kar jih je živel v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom. Cena \$1.00

HČI CESARJA MONTEZUME. Spisal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skrajnosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca. Cena \$1.50

Naročniki!

Pazite na STEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naročniki: —

4.20.38

TO Pomeni, da vam je naročnina potekla 20. aprila 1938

Pošljite praviloma, da nam prihranite nepotrebno dolo pošiljanje opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

Slovenic Publishing Company

Kratka Dnevna Zgodba

MILKA ADAMIČEVA:

NJENA USODA

Ni še pteklo mnogo časa, odkar se je gospa popolnoma umirila. Ne, ni mogoče trditi, da bi bil to počitek, bil je te-gobni mir, ki nastopi po veli-kih, težkih dogodkih. Gospa je mnogo trpela. Izprva se je zdelo, da ji je usoda naklonje-na. Še čisto mlada se je bila poročila s bogatimom. Z njim je živela prvi del mladosti v najlepših sanjah, lahko bi re-kli: v omami in razkošju. Zgo-dilo pa se je ono, kar se pri-merni ti-čerim ženam, samo da je gospa bila izjema, ki v svo-jem ponosu ni mogla kratko-melo odpuščati in čez noč pre-boleti. Pa se torej razšla z njim. Zakopala se je v samo-to, zaklenila dušo pred vsakim žarkom in se nekoliko postara-la. Prve gubice, ki so izražale zagrenjenost so se zarisale v kotih njenih ustnic. Smehljaj se je hladno, v očeh se je odražala globoka užaljenost.

Stanovala je v predmestju. Hišica je bila neznatna, toda obdana od akacij, ki so se bo-hotno razevetele. Po ves dan ni gospa zapustila svoje sobe, mnogo je razmišljala. Obi-škov ni sprejemala, sama ni šla nikamor. A naenkrat jo je dvignilo: odpotovala je v Itali-jo. Obiškovala je muzeje, uživa-la lepoto neštetihi umetnin. In tu je življenje uvrstilo v sko-no vrsto doživljanj novo sre-čanje.

Seznani se je z mladim sli-karjem. Lenart se je imeno-val — Leonardo — k temu so mu vzdeli da Vinci, ker je bil lepote in je bil drzen in gih-čep in je naposled res znal sli-kati. Tisti čas je slikal mo-derno Leda, labud je nosil kačjo glavo. Srečanje z mlado gospo je Lenarta precej pre-vzelo. Njene oči so izražale is-treno željo in bilo je v njih mno-go pohlepa po novem življenju. Lenart je bil zelo mlad in je razumel pogled teh oči. Le še kakor bel zastor je čutil neke v oči in skozi ta zastor je ho-tel prodreti. Družila ga je hladnost mlade gospe, ki se ni-kakor ni skladala z izrazom blestnih oči. Gospa je bila prijazna, toda ostala je nedo-stopna. Nekoč je pomislila, kaj ji bo tako Lenart, mlade-nič, ki ji bo čez par let, če ne že čez par tednov rekel svoj prijazni adijo. In vendar je po-tem bolj in bolj razmišljevala o njem. Njenih trideset let ji je vzklikalo in zapovedovalo, naj postane srečna. Da, ali naj bo žena sploh ustvarjena za kaj drugega, kakor za trplje-nje in za srečo? Le oboje zdru-ženo — to je žena.

Gospa se je vrnila iz Italije kdaj prej, je ostal Lenart sre-domov v svojo hišico v pred-mestju. Ni bila več sama, z Le-nartom sta hodila po vrtu in se upijanjala z opojem mla-čnih poletnih večerov. Minili so te-dni. O, minila so celo leta. Sedem jih je poteklo, ko je gos-pa zasačila prav na dnu svo-jega sreča zlohotno misel: ali ji ne bo kdaj ugrabljeno, česar zdej za ceno življenja ne bi več dala?

Lenart je mnogo slikal pa tu-di mnogo potoval. In kadar se je vračal, se ji je umikal s po-gledom, nemirna lučka je tre-petala v njegovih zenicah. Pa je serel gospo v roko in je znal zatrditi svočano: "Srečen."

Vzako leto je Lenart obiška-mat mater. Nasproti Lenartovi-ženi je bila stara gospa hladna. Namesto da bi jo vabila k sebi, je rajši Lenarta naročala naj-lepše pozdrave zanjo. Spet je Lenart odpoštoval sam. V tisti hišici v predmestju je potem go-spa stela ure do Lenartove vrnitve. Sleherno jutro je pla-nila iz postelje v veseli slutnji, lane pride nepričakovano.

Ni ga bilo. Prišlo pa je pis-ne. Pismo, polno gostobesed-nega prepričevanja, da moder-nemu človeku ne more senti-mentalnost — o, zopna beseda — tičati tako globoko neke v duši, da bi ga po svoje vodila in merila. To bo gospa pač razumela. Spoštovanje do nje nač ostane, toda on si izbira lekle, ki je vseh tudi materi.

Gospa, ki so jo po tistem pis-mu merali nezvestno ponesti v posteljo, je po treh mesecih lahko spet sedla k oknu. V njej je bilo vse strahotno mir-no, komaj da se je zavedala, da živi in da še hoče živeti. Dolge ure je posedala ob oknu, zrla je na cesto v napetem pri-čakanju, kakor da koga pri-čakuje. Ali pa je želela v naj-mračnejšem kotu svoje sobe in je do blaznosti napeto sledila s sluhom slehernemu koraku po vrtu in v predsebi.

Neko deževno jutro je sedela ob mizi pri čaju. Tedaj se je zgodilo pričakovano čudo. Nemo nasmehljajo, lepši ko

kdaj prej, je ostal Lenart sre-domov v svojo hišico v pred-mestju. Ni bila več sama, z Le-nartom sta hodila po vrtu in se upijanjala z opojem mla-čnih poletnih večerov. Minili so te-dni. O, minila so celo leta. Sedem jih je poteklo, ko je gos-pa zasačila prav na dnu svo-jega sreča zlohotno misel: ali ji ne bo kdaj ugrabljeno, česar zdej za ceno življenja ne bi več dala?

— Niti za ped dalje! — so padle njene besede, težke ka-kor smrtina obsodba. Lenart ni poslušal, še se je smejal. Razprostri je roke, ko se mu je bliskovito umaknila za pisano mizo in cdprla pre-dal. Tisti trenutek je počilo — smrtni smodnika je z dimom napolnil ozračje v sobi.

Gospa je zaprla oči, tresoča se roka je spustila drobno pi-štolo na tla. Ko se je prav za-vedla, so minile že ure. Ni vpra-šala po njem, sami so ji pove-dali: "Zadet, da! Toda brž si je opomogel in je že odpoto-val. Nikoli več ga ne bo v tem kraju!"

Gospa v tisti hišici v pred-mestju ni nikoli več slišala o njem, ni se trudila poizvedo-vati za njim. Pičila je bila hra-na spominov, ki so kakor medli žarki osvetljevali puščobo nje-ne poteptane srce. Zaspala so vsa občutja in kakor odpad-listje je njena duša nastopila pot k propadanju.

Iz slovenskih nasebin

LJUBLJANSKI ŽUPAN DR. J. ADLEŠIČ PRIDE V PITTSBURGH, PA.

To pomlad sem bral v različ-nih slovenskih časopisih, da je v teku silno vrvenje za slavno-stno otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelan-du. Za to priliko pripravljaj-ni odbor je povabil k proslavi za-topnika slov. prestolnice dr. Adlešiča.

O tem sem se z nekaterimi rojaki razgovarjal, češ, kaj in kako bi se dalo skomandirati, da bi tudi nas visoki gost po-častil s svojim obiskom.

Gospod župnik Kebe je ob-ljubil, da bo pisal sam in po-vabil gospoda Adlešiča. Jaz kot bližnji rojak sem bil pa na-prašen, da bi mu tudi jaz v pis-mu sporočil željo Slovencev v Pittsburghu.

Te dni sem pa prejel od dr. Adlešiča odgovor, kateri se do-besedno glasi:

V Ljubljani, 7. aprila 1938

Dragi rojak:— Na Tvoj dopis od 17. marea t. l. ki sem ga ravno danes prejel, Ti vljudno odgovarjam, da nameravam posetiti tudi vaše mesto Pittsburgh in sicer po slavnostih v Clevelandu. V Pittsburghu nameravam prine-sti sliko pesnika Prešerna in znanstvenika Vege, kot dar na-sih slovenskih občin za univer-zo v Pittsburghu, ako hosta sli-ki do takrat gotovi. Kakor Ti bo morda znano, se pripravja posebna jugoslovanska soba na vaši novi univerzi, ki naj bi bi-

Delavskih razmer ni ni vred-no omenjati. Kriza je vse-povsod za delavce — se ve za tekega, največ, kateri nimajo nič

evenka. Nekaj tolažijo, da ima kompanija precej naročil in mora začeti v kratkem bolj obratovati.

Pred kratkim je šel v fabriki od ust do ust glas: Hitler ubit, in atentator da je avstrijski jud. No, če je res, sem si mi-slil, zdaj se bo pa gotovo raz-počil že prenapolnjeni sod smodnika, katerega dim bo se-gal po vsej Evropi in še dalj-ko pa 1914 leta. Prišedši iz tovarne, sem se globoko oddah-nil, ker je bilo le izmišljeno.

Res, dragi rojaki, gotovo vas je dosti, da nekaj še neveste. Saj se naš Zgaga tega ne ve, kar bom zdaj povedal namreč, kako je en sam Belokrenjec v svetovni vojni zajel in v avst-rijski tabor pripeljal celo sto-tinjo italijanskih polentarjev. Ta neč je Anton Grabek, pek v Črnomlju. V vojnem času so se mladeža poklicali pod za-stavo in je kot neizkušeni novince (rekruti) moral iti na za-padno bojišče. Nekega dne v južnih Tirolah je bil naš Tone poslan na privzvedovalno pa-truljo. Pri tem se je oddaljil od tovarišev in prišel pred ne-kakšno razpoko, odkoder se je slišalo zamolklo govorjenje. Prišedši tik k odprtini, je ves v strahu spoznal, da so notri Italijani. On je mislil zbeča-ti, pa pri tem ga lahko opazi-jo in bilo bi po njem. Zate je pa fant malo s korajžjo, če vo-jmenda s strahom, s puško v ro-ku skočil naprej in zavpil: kar je le mogel: Roke kvišku! Ita-lijani prestrašeni naleteli vtičje in bojevali se, da čaka od znanj se cela kompanija Avstrijcev, so z rekami v zraku drug za drugim marširali ven. Tudi njihovi signore capitano je lepo pohvalno "sempalavija". Naš Tone jih je do prve straže pri-peljal sam, zakar je bil seveda ne poslušaj. Ti mi se smilj, bojim se pa, da se oni boječ

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihra-nite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročni-no pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravi-čeni obiskati tudi druge nasebine, kjer je kaj naših rojakov nase-benih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Saftić
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič

ILLINOIS:
Chicago, J. Revč.
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Jennie Bambich
La Salle, J. Spelich
Massoutah, Frank Augustin
North Chicago in Waukegan, Math. Waršek

MARYLAND:
Kittzmiller, Fr. Vodopec

MICHIGAN:
Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze, J. Lukanič
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Poyke
Virginia, Frank Hrvatich

MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick

NEW YORK:
Gowanda, Karl Struška
Little Falls, Frank Mastle

OHIO:
Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar-linger, Jacob Resnik, John Slapnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumše
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:
Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:
Bessmer, Anton Igavce
Conemaugh, J. Brezovec
Cortland in okolici, Mrs. Ivana Rupnik
Export, Louis Supančič
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math. Kamin
Fr. Blodnikar

GREENSBURG, Frank Novak
Homer City, Fr. Ferencak
Johnstown, John Polaniz
Krayn, Ant. Tanželj
Lawrence, Frank Balloch
Midway, John Zust
Pittsburgh in okolici, Philip Progar
Steele, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan ...

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Fr. Skok
Shelbygan, Joseph Kakež

WYOMING:
Rock Springs, Louis Tanchar
Diamondville, Joe Bolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svo-to, katero je prejel. Zastopnike topla priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

van, katera odlikovanja je po-zneje dajal za kos konisa, ker: Sir zelodec več velja, kot bronasta medalija.

Ti, Zgaga, pa le glej, da bos kaj kmalu na boljšem s svojo nogo. Doktorjev nikar preveč ne poslušaj. Ti mi se smilj, bojim se pa, da se oni boječ

kaliforničnega ne spridi, pred-zneje dajal za kos konisa, ker: Ne mara bi bilo boljše, da bi se kod na božja peta zagovoril in bi ti kar tam lepo bergie o-tale.

Torej Peter, kmalu se vzdig-ni! Glej kako lepa pomlad nas kliče na prap! Pozdrav!

Nick Skube.

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:
Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:
Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kake sem v Mekko romal. — Pri Samarih. — Med Jeridi.
Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:
Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:
Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golob-njaku. — Mohamedanski svetnik
Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:
Izseljenci. — Yuma šetar. — Na sledu. — Ne-varnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:
Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Preklesstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Konč-no. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri



EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA

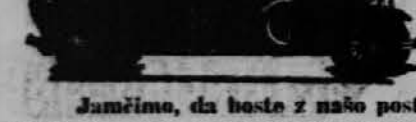
V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA Mme. JULIA JAREMA

(za moške)

(za ženske)

Pogreb \$110. in VEČ



Jamčimo, da boste z našo postrežbo popolnoma zadovoljni.
129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A 707 PROSPECT AVE., vogal 133 St.
NEW YORK Tel.: ORchard 4-2365 B E O N X Tel.: MElrose 5-6577

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"NAŠI KRAJI"

ZBIRKA 87 SLIK iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisku na dobrem papirju, v veli-kosti 5x7 1/2 inčev

Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1

SPADA V VSAKI SLOVENSKI DOM

Največja zaloga slovenskih knjig

v Ameriki!

V knjigarni "Glas Naroda" lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetove, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov; Gospodarske, gospodinske in poučne knjige ... Igre, pesmi, zemljevide.

Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

79

Tako se ne morejo še veseliti svoje tako težko pridobljene zmage. Baron Kurt Fuchs nekega dne obišče svojo mater in ji kratko pove, da hoče Hermo Helovo napraviti za svojo ženo. Mati ga srpo pogleda in mu pravi, da se mu je zmešalo in oba sta zelo razjarjena. Toda mati ga ne more odvrniti od njegove namere. Tedaj pa pravi mati:

"Dobro, ako nočeš poslušati, ako dovoliš, da te tako neumna strast obvladuje do tega dekleta, katero nam je Bog v svoji jezi poslal v hišo, pa napravi. Toda samo nekaj pomisli: vedno se še more pripetiti nesreča, da bo najden rumeni ovitek. Potem pa je konec dedščine in potem boš mogel gledati, kje boš dobil denar, da se bosta mogla preživeti. Zato bodi pameten, Kurt. Kot dedič Lindeeka moreš dobiti sijajne neveste, povsod imaš priložnost. Potem boš saj imel bogato ženo, ako bi kaj prišlo, kar bi ti moglo vzeti dedščino. Kaj pa vendar hočeš napraviti z revno nevesto? Kolikor vem, ti je stric Manfred v svoji oporoki določil samo majhno vsoto, za mene pa tudi samo toliko, kolikor potrebujem sama. Ne bom ti mogla pomagati. To dobro premisli, predno skleneš kako zvezo, katero boš pozneje bitko obžaloval. Zato si to stvar izbij iz glave. Druge matere imajo tudi ljubezne otroke. Svetovala bi ti, da kmalu greš v Berlin in se tam zabavaš."

"Za to nimam denarja. Lundstrom pa mi ne da več kot mesečni ček."

Baronica Seebachova premišljuje. Uvidi, da mora tukaj prinesiti žrtve. In tiho reče:

"Dva tisoč mark ti bom posodila, kar sem si za vsako potrebo prihranila. Pozneje mi jih boš mogel vrniti. S tem denarjem moreš v Berlinu nekaj časa veselo živeti. Mogoče boš v tem času tam našel kako bogato nevesto. Prav nič ti ne bo škodovalo, če tudi nastopiš svojo dedščino, ako imaš ob istem času še drugo železo v ognju. Torej, bodi pameten! Saj poskušaj izhajati tudi brez dekleta. Če je pa v resnici ne moreš pustiti, bova še pozneje kdaj o tem govorila. Kurtu pa je največ za to, da od matere dobi denar. Par veselih tednov v Berlinu ne bi bilo slabo. Zato hoče poskusiti. To reče materi, ki je zelo vesela.

Tako Kurt sklence, da se prihodnji ponedeljek odpelje v Berlin in tako je za sedaj opustil misel, da bi Hermo zasnil.

Med Kartovo odsotnostjo pa skuša baronica Seebachova Hermo spraviti z Lindeeka. Iskala je za to samo še priložnost. Kurt pri kosilu pove, da se v ponedeljek odpelje v Berlin. Nikdo tega ni žalosten. Herma se celo oddalme, kar tudi Gunnar dobro opazi.

Po kosilu pristopi Gunnar k Aniti. Drugi so že odšli z obednice.

"Slednjič vendar pridem do tega, da vas morem vprašati, kaj vam teži dušo. Že nekaj dni mi niste prav nič všeč. In vaš glavohol v nedeljo se mi dozdeva samo izgovor."

Na tem, da zardi in je v zadregi, spozna, da je na pravi poti. Anita pogleda mimo njega in samo pravi:

"Nič ni, prijatelj Gunnar — samo malo slabše volje sem, pa nič drugega."

"Ali ste imeli kake neprijetnosti s svojimi sorodniki?" Anita zmaje z glavo.

"Ne, ne!" Gunnar jo očita joče pogleda.

"Ali mi več ne zaupate, Anita?" Globok vzdih ji dvigne prsi.

"Mislim, da ste edini človek, do katerega bom vedno imela zaupanje. Vendar pa vas prosim — ne silite v mene, so stvari, s katerimi mora vsakih človek sam obračunati."

Gunnar se prikloni.

"Potem bom pa molčal."

"Zelo ste ljubezni, da se toliko brigate za mene."

"O, ne samo jaz. Gospica Herma se ravno toliko briga za vas kot jaz. In — Frank Soltau je bil zelo, zelo potr, ker v nedeljo niste šli z nami na izprehod."

Njen obraz se zategne in ponosno dvigne glavo.

Gospodu Soltau to najbrže ni bilo tako važno."

Gunnar se začudi. Zakaj naenkrat govori tako odklanjoče o Franku? Zamisljen jo pogleda. Nato pa dalje govori o Soltau.

"V nedeljo sva šla popolnoma sama na izprehod, kajti tudi gospica Herma naju ni hotela spremiti, kar nama je bilo zelo žal. Ko sva bila sama, sva se mogla s Soltauom o marsikaterih stvarih temeljito razgovoriti. Upam, da bova v kratkem zelo dobra prijatelja. Med drugim mi je povedal, kako srečna je njegova sestra, da mu ni več treba biti sofer. Pred nekaj dnevi ga je obiskala in jo celo peljal v svoje stanovanje, da ji pokaže, kako lepo sobo ima. Prej sem mu dal dopust in jo je potem peljal na parobrodno postajo. Zelo je vesela nad tem, da napreduje, kajti oba sta si zelo naklonjena."

Gunnar mirno govori o Soltanovi setri, toda sedaj vidi, kako se Anitin obraz jasni, kako naglo se ji izpreminjajo barve in ga z velikimi očmi pogleda. Naenkrat pa se ji vlijo po licih debele solze. Vrže se na Gunnarjeve prsi, da skrije solze in bridko zastoka:

"Njegova sestra? To je bila njegova sestra?"

Gunnar jo spočetka prestrašen gleda nato pa se mu prične v glavi jasiti. Dobrotljivo in usmiljeno jo gladi po lasih.

"Uboga Anita — ali ste mogoče videli Franka Soltaua z njegovo sestro?"

Anita prikim, ne da bi dvignila glave, trdno stisne njegovo roko in izjoka svojo bridkost iz duše. Gunnar jo nekaj časa pusti in jo neprestano pomirjevalno boža po glavi. Slednjič pa se Anita opogumi in se vzravna. Obriše si solze in ga gleda napol v zadregi, napol črčena.

"Oh, dragi prijatelj, kako sem bila neumna. Da, videla sem Franka Soltaua iz svoje gugalnice, ko je z neko damo stal pri oknu v svoji sobi in videla sem, kako sta se poljubila — in — ah — saj mi vam ni treba o tem več govoriti."

Smeh se razlije preko Gunnarjevih ustnic.

(Dalje prihodnjik.)



JAZ GREM TO LETO V STARO DOMOVINO

JAZ TUDE! POTUJAJA SKUPAJ Z MOJO PRIJUBLJENO PROGO, CUNARD WHITE STAR



Poseben izlet pod osebnim vodstvom v Jugoslavijo na največjem in najhitrejšem parniku

QUEEN MARY ... 11. Maja

BRITANNIC 14. maja GEORGIC 28. maja

Prilika, da se pridružite velikemu številu vaših rojakov, potujočih to leto v domovino, vam bo napravila potovanje veselo in nepozabno.

Dosti zabave na parniku. Razkošne kabine, izborna kuhinja, brezplačno vino v tretjem razredu, uljudna postrežba

Za pojasnila vprašajte

LEO ZAKRAJSEK GENERAL TRAVEL SERVICE 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

CUNARD WHITE STAR

Tedenski kotichek

Piše: L. BUKOVINSKI. Pittsburgh, Pa.

Kljub slabim časom in pa ker je bilo istočasno še več drugih prireditev in zborovanj v mestu in okolici, smo zadnjo nedeljo popoldne v Slovenskem domu se v lepem številu udeležili šaljive predstave "Pred poroko" za pomoč našemu rojaku in odvetniku L. Zupančiču, ki je slovenski in delavski kandidat za državno zbornico v Harrisburgu.

Ta šaloigra ni bila še nikoli prej vpriporjena med ameriški Slovenci, ker je zelo težka v tehničnem oziru, vendar je v zvezi temu zelo dobro izpadla, ker vsi igralci se resili svoje vloge v splošno zadovoljnost, zlasti se, ako pomislimo, da mnogi mladi tu rojeni igralci ne obvladajo slovenskega jezika in se morajo pri skušnjah še učiti pravilne izgovarjave in smisla govorov.

Zasluga za vsakokratni uspeh tukajšnjih predstav pa gre posebej našim gledalskim režiserjem in učiteljem Mr. F. Oblaku in gospe M. Skerlong, ki ne štedita s časom ne s trdom, ko gre za povzdigo naše domače dramatične umetnosti.

In mislim, da ga ni bilo udeležencev, ki bi se od srca in pošteno ne smejali pri predstavi, to pa zelo koristi za splošno zdravje. Posledica krepkega smeha je namreč hitrejši obtok krvi, kar blagodejno vpliva na celi telesni sistem, in kjer je smeh, tam je tudi dobra volja, dobra volja pa je pol zdravlja.

Zategadelj ni čudno, ako naši zdravniki že boljšim bolnikom priporočajo čitanje humorističnih spisov in posrečanje šaljivih predstav v svrhu hitrejšega okrevanja.

Odmore med posameznimi dejanji pa so nam kot po navadi izpolnili z godbo in petjem mladi umetniki, fantje in dekleta. Duet na banjo in accordion Hrvatina Josepha in Gilbert, ki obojata postati se nekoč velika umetnika. Potem ste nam zelo mično zapeli mali Klunovi punčki, sestrici Elsie in Josephine, in slednjič so nam pokazali svojo umetnost še William Skerlong, Louis Strmisha in še par drugih.

Vsa pevske točke pa so se izvršile pod vodstvom pevske učiteljice Mrs. J. M. Bukalic, ki je tudi otvorila prireditev s slovensko himno "Hej Slovenci" na glasovirju, kateri so se s petjem pridružili na njen poziv vsi navzoči v dvorani.

Naša Merey bolnišnica bo plačala \$5,000 samo zato, da se bo iznebila za nekaj tednov šuma in hruma (noise). Kot je bilo že v pittsburgskih dnevnikih poročeno, smo pričeli kotati pred tedni temelj za novo 10 nadstropno dodatno bolnišnico poslopje, ki bo veljalo pol milijona dolarjev. Naš mestni varnostni odbor pa za vezavo in spojitve železnega ograjja (steel construction) ne dovolju-

DOBRA NOVIČA ZA OBISKOVALCE JUGOSLAVIJE.

Hamburg-American Line in North German Lloyd naznajuja, da je uprava jugoslovanskih državnih železnic dovolila vsem turistom (pa naj so jugoslovanski podaniki ali tuji državljani) 50% znižanje na vseh progah jugoslovanskih državnih železnic do konca leta 1938. Znižanje je veljavno za šest mesecev, začeti s dnem, ko stopi obkrožalec na jugoslovanska tla, in do konca tekočega leta. To znižanje je veljavno za potovanje po Jugoslaviji pod pogojem, da turist ne ostane tam več kot 6 mesecev. Vsak Hapag-Lloyd agent bo dal z veseljem onim, ki namerava potovati v domovino, podrobna navodila.

Je vijakov (bolts) ampak samo rivece (rivets), ki se razbeljejo skupaj zvarijo z deli ograjja s pomočjo airhamerjev, katero delo povzroča silen ropot, ki je skoro neznošen za težke bolnike v bližini. Iz tega namena je zavod dobil posebno dovoljenje od mesta, da lahko rabi bolce ki bodo stali 3 tisoč dolarjev več.

To je dokaz, kako je vodstvu našega zdravilišča pri srečnem blagor in ugodnost njegovih bolnikov ne glede na večje stroške.

Zadnji teden sem posel svoje oči na pittsburgski električni razstavi v Motor Square Garden. Oh, česar vsega nisi tukaj videl! Razstavljeni so bili tisočeri najrazličnejši električni stroji in stroji za zadnjo tipa, ki se rabijo v gospodinjstvu, industriji, živinoreji, po bismah in drugih aktivnostih človeškega življenja.

Mene so zanimali izboljšani električni inkubatorji za valjenje piščencev, gojenje sočiva doma v kleti s pomočjo elektrike, v čeburn vede in brez prsti, najnovejši in ceneje električne naprave za hladitev privatnih stanovanj v poletni vročini in najnovejši stroji za molženje naših rožatih dobitnic-krav.

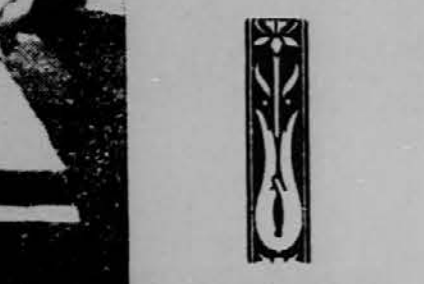
Največjo pozornost pa je vzbujala kravica-črnoliska, ki je pred našimi očmi dala polovico več mleka od zadovoljnosti, ker je poslušala godbo zraven stoječega radijskega aparata.

Zelo zanimive so bile električne iznajdbe in naprave za osebno rabo. Tako na primer si videl električni zobotrebec, potem stroj ki ga bodo uporabljali v lepoticnih saloni za odstranjenje obraznih gub ali po domače povedano za pomladitev starih ljudi in pa posebne vrste jako komplicirana mašina za shujšanje debelih in debeluš, ter še mnogo drugega.

Ženske in kuharice pa je naravno najbolj zanimal kuhinjski oddelok, kjer so dejanski

OTVORITEV BASEBALL SEZONE

Otvoritev base-ball sezone je za vsa Ameriko sportni praznik. Base-ball je pač narodna igra, kateri posvečajo največjo pozornost. Slika nam predstavlja predsednika Roosevelta, ko je vrgel prvo žogo v Griffith Stadium v Washingtonu.



JUGOSLAVIJA

po gladki solni

JUŽNI PROGI

"Solni strani Atlantika"

NAJHITREJŠA DIREKTA SLUŽBA

To so sijajne "Solne Ploče", vsebuje vse potrebne izborne prednosti Južne Progi z neprekosljivimi prostori in službo svetovnih italijanskih ladij. Gibanje na prostem ali počitek na solnih krovih, vas poziva in vam da udobnost, da uživate vse veselje prekooceanske vožnje. Prostori turističnega in Trejega razreda na vseh parnikih vam nudijo velike moderne kabine, veličastne obednice, razkošne javne prostore, ne nadkrijajo hrano in neprekosljivo službo.

VULCANIA SATURNIA

Naravnost v Jugoslavijo: 21. maja; 25. junija; 9. julija; 30. julija; 13. avgusta

REX C.D.SAVOIA ROMA

Preko Genoa: 30. apr.; 14. maja; 28. maja; 4. junija; 11. junija

Za pojasnila vprašajte posluženega agenta ali pri Italian Line, 624 5th Ave., N.Y.C.

ITALIAN LINE

je vijakov (bolts) ampak samo rivece (rivets), ki se razbeljejo skupaj zvarijo z deli ograjja s pomočjo airhamerjev, katero delo povzroča silen ropot, ki je skoro neznošen za težke bolnike v bližini. Iz tega namena je zavod dobil posebno dovoljenje od mesta, da lahko rabi bolce ki bodo stali 3 tisoč dolarjev več.

To je dokaz, kako je vodstvu našega zdravilišča pri srečnem blagor in ugodnost njegovih bolnikov ne glede na večje stroške.

Zadnji teden sem posel svoje oči na pittsburgski električni razstavi v Motor Square Garden. Oh, česar vsega nisi tukaj videl! Razstavljeni so bili tisočeri najrazličnejši električni stroji in stroji za zadnjo tipa, ki se rabijo v gospodinjstvu, industriji, živinoreji, po bismah in drugih aktivnostih človeškega življenja.

Mene so zanimali izboljšani električni inkubatorji za valjenje piščencev, gojenje sočiva doma v kleti s pomočjo elektrike, v čeburn vede in brez prsti, najnovejši in ceneje električne naprave za hladitev privatnih stanovanj v poletni vročini in najnovejši stroji za molženje naših rožatih dobitnic-krav.

Največjo pozornost pa je vzbujala kravica-črnoliska, ki je pred našimi očmi dala polovico več mleka od zadovoljnosti, ker je poslušala godbo zraven stoječega radijskega aparata.

Zelo zanimive so bile električne iznajdbe in naprave za osebno rabo. Tako na primer si videl električni zobotrebec, potem stroj ki ga bodo uporabljali v lepoticnih saloni za odstranjenje obraznih gub ali po domače povedano za pomladitev starih ljudi in pa posebne vrste jako komplicirana mašina za shujšanje debelih in debeluš, ter še mnogo drugega.

Ženske in kuharice pa je naravno najbolj zanimal kuhinjski oddelok, kjer so dejanski

kazali, kako se z različnimi električnimi stroji pripravljajo, pečejo, kuhajo in evrejo različna jedila, peciva, slaščice in pašte, in neka Slovenka je pripomnila svoji spremljevalki: Škoda, ker niso iznašli še stroja za mešanje polente in žgancev.

Ravno ko sem napisal ta Kotichek, mi prinese newpaper boy pittsburgski dnevnik, in ko ga odprem, berem v slovečem Robert Ripley-jevem "Believe it or Not" da je delal neki mož 47 let na železnici, pa se ni še nikoli vozil po njej.

Elh, kaj bo to, jaz pa povem gospodu Ripleyu še nekaj bolj čudnega: on že celo življenje jajca uživa, sam pa ni še nobenega izlegel.

S prvomajskim pozdravom in na svidenje prihodnji teden!

VELIKI SNEŽNI PLAZOVI V TATRAH.

Pretekli teden so se v Visokih Tatrah usipali veliki snežni plazovi. Dva velika plazu-

VSE PARNIKE

in LINIJE ki so važne za Slovence zastopa: SLOVENIC PUBL. CO. YUGOSLAV TRAVEL DEPT. 216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV

SHIPPING NEWS

30. aprila: Paris v Havre Conte di Savoia v Genoa

2. maja: Europa v Bremen

4. maja: Normandie v Havre New York v Hamburg

6. maja: Vulcania v Trst

10. maja: Bremen v Bremen

11. maja: Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg

12. maja: Champlain v Havre

14. maja: Rex v Genoa

18. maja: Normandie v Havre Europa v Bremen

21. maja: Saturnia v Trst

25. maja: Queen Mary v Cherbourg

27. maja: Lafayette v Havre Bremen v Bremen

28. maja: Conte di Savoia v Genoa

1. junija: New York v Hamburg Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre

3. junija: Europa v Bremen

4. junija: Roma v Genoa

7. junija: Ile de France v Havre

8. junija: Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg

11. junija: Rex v Genoa Columbus v Bremen Champlain v Havre

15. junija: Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg Bremen v Bremen

18. junija: Normandie v Havre Bremen v Bremen

18. junija: Conte di Savoia v Genoa Aquitania v Cherbourg

21. junija: Lafayette v Havre Europa v Bremen

22. junija: Queen Mary v Cherbourg Ile de France v Havre

25. junija: Vulcania v Trst

29. junija: New York v Hamburg Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg

2. julija: Bremen v Bremen Champlain v Havre Rex v Genoa

va sta zasula cesto, ki vodi v Morske Oko. Plaz je bil tako velik, da je na cesto nasulo snega do 10 metrov na globoko. Zaradi tega je bil po cesti nekaj dni vsak promet nemogoč.